UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

20
КВІТНЯ 1972
Число No 16
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
APRIL 20, 1972

Владика Мстислав у Австралії

Митрополит Української Православної Церкви в ЗДА Мстислав (Скрипник) виїхав на собор Української Православної Церкви в Австралії, а відтак відвідає українські православні громади в Сидней, Мелбурн, Аделяїді й Перт.

14 травня митрополит Мстислав відзначуватиме 30-річчя свого єпископського служіння Українській Православній Церкві. Він повернеться до ЗДА при кінці квітня.

СССР післав судно на плянету Венеру

27 березня СССР вислав на плянету Венеру космічне судно „Венера-8", яке важить 2,600 фунтів. Судно перебуде 194 мільйони миль дороги й десь в місяці липні повинно долетіти до плянети Венери. Совєтське судно збудоване так, що зможе видержати натиск гарячої атмосфери Венери, де температура сягає 900 ступнів Фаренгайта.

ЗДА плянують вислати космічне судно на Венеру, а може ще й далі в 1973 р., а відтак в рр. 1975, 1976 і 1980.

Бомби в кубинському представництві

В кубинському торговельному представництві в Монреалі, що містилося на 12-ому поверсі великого будинку, минулого тижня вибухла бомба, яка поважно пошкодила будинок та важко поранила 25-річного працівника представництва. На місце вибуху прибула негайно монреальська поліція та шпитальний амбулянс. Працівники представництва не хотіли впустити поліції до приміщення представництва й ставили опір, у висліді чого поліція арештувала та обезброїла кубинців. Досі не було вияснено ,чи торговельне представництво, так, як амбасада чи консуляти вважаються дипломатичним представництвом і поліція, без окремого дозволу дипломатичного представництва даної держави, не має права вступу до приміщень торговельного представництва. Тому монреальська поліція ввійшла до приміщень представництва.

Поступування монреальської поліції викликало гострий протест не лиш з боку кубинського амбасадора в Оттаві, але навіть самого кубинського прем'єра Ф. Кастро. У висліді поліція всіх арештованих кубинців звільнила, а міністерство закордонних справ Канади перепросило Кубу та їх дипломатів за дії монреальської поліції, стверджуючи одночасно, що торговельне представництво має права дипломатичного представництва.

Розганяють жидів у Москві

Під час минулих свят жидівської Пасхи багато жидів зібралося біля одинокої синагоги в Москві й хотіли ввійти до неї, або помолитися під синагогою. Поліція розігнала кількасот жидів й не дозволила їм ані ввійти до синагоги, ані стояти під нею.

37 жидів приїхало з Литви до Москви й хотіли дістатися до міністерства закордонних справ щоб дістати дозвіл на виїзд до Ізраїля. Поліція арештувала п'ятьох жидів й загрозила їм, що, якщо вони не запестануть займатися „антисовєтською аґітацією", то поліція КГБ розпічне проти них кримінальний процес.

Вищі оплати в провінційних парках

Міністер природних ресурсів Л. Берніє заповів, що в цьому році будуть вищі оплати за в'їзд до провінційних парків Канади. За одноразові відвідини парку треба буде платити 1.50 дол. (досі був 1.00 дол.), а квиток в'їзду на цілий рік коштуватиме 15.00 дол. (досі було 10.00 дол.). Одноденний побут в парку з моторовими санками („сновмобіл") коштуватиме 1.00 дол., автобус платитиме за одноразовий в'їзд 10.00 дол. (досі 6.00 дол.), їзда лещетарською залізничкою коштуватиме 2.00 дол.

Хочуть створити албертський банк

Албертський провінційний уряд обмірковує плян створення окремого провінційного банку для Алберти, якого завданням було би допомагали розбудовувати албертську промисловість. Підготовка до створення того роду банку триватиме кілька років, одначе вона вповні оплатиться. Того роду банк створено тепер у Британській Колюмбії.

Зросло число безробітних в Канаді

При кінці березня число безробітних у Канаді зросло на 15,000 осіб до 642,000. Минулого року при кінці березня було 650,000 безробітних, на 25,000 менше, як у місяці лютому 1971 р. Цього року число безробітних збільшилося. При кінці березня працювало в Канаді 8.66 мільйонів осіб.

Приязні відвідини президента Ніксона

БАГАТО ВАЖНИХ СПРАВ І ДАЛІ НЕ ПОЛАДНАНО

Сорокгодинні відвідини американського президента Р. Ніксона в Оттаві залишилися дуже милим споминoм для добро-сусідських взаємин обох країн, одначе найважніщих проблем, що стоять до розв'язання перед обома країнами, не поладнані, хоч певно, що їх президент Р. Ніксон та канадський прем'єр П. Трюдо заторкали. Їх будуть дальше обговорювати й остаточно вирішувати відповідальні за свої ресорти міністри обох держав.

През. Р. Ніксон

Одинокою справою, що її вирішено й підтверджено умовою була справа очищення великих озер — озера Онтаріо та озера Еріо, що лежать на пограниччі обох країн. Очищування озер від отруйних речовин, що їх виливають до озер та канадські, і американські фабрики, коштуватиме обі країни 2-2.5 мільярдів долярів й буде закінчене протягом п'яти років. У тому часі фабрики мусять знайти способи очищувати свої відпадки від отруйних речовин, без виливання їх в озера.

Президент Р. Ніксон прибув до Канади з дружиною, своїм невідступним дорадником д-ром Г. Кіссінджером, кількома міністрами та фахівцями від різних справ, що мали бути обговорені з прем'єром П. Трюдо та різними канадськими міністрами. Американська делегація прибула президентським літаком й приземлилася на оттавському летовищі, де гостей привітали ґенеральний губернатор Р. Міченер з дружиною, прем'єр П. Трюдо та понад 150 осіб, між якими були міністри, їх співробітники та різні запрошені окремо гості. Для звичайних глядачів не було доступу до залі, де вітали президента Ніксона, бо поліція боялася демонстрацій.

І в своїй промові на летовищі й у промові на спільній сесії канадського парляменту та сенату й у всіх розмовах з прем'єром Трюдо президент Ніксон заявляв, що він та ЗДА „шанують окрему канадську ідентичність" та „право горожан Канади промощувати свій власний шлях до своєї долі".

Найважнішою проблемою між Канадою та ЗДА є тепер справа торговельного надобору між ЗДА та Канадою. Канада продає до ЗДА далеко більше товарів, як купує в ЗДА. Другою важливою справою є американський податок на автомобілі ,вироблені в Канаді й продавані до ЗДА. Про обі вже переговорювали міністри обох держав, але, як досі, без ніякого висліду. До нічого не договорилися теж президент Р. Ніксон та прем'єр Трюдо. Вкінці порішено, щоб уряди обох держав ще раз перевірили своє становище й, за якийсь час, продовжували перервані переговори.

Кромі того президент Ніксон та прем'єр Трюдо заторкнули в своїх розмовах багато справ, що цікавлять обі держави. Між ними: справу створення окремої комісії, яка контролювала би надморські узберіжжя, що належать Канаді та ЗДА, збільшення закупів зброї для канадських вояків у ЗДА, дозвіл канадським громадянам ввозити більше товарів із ЗДА без митної оплати, справу перевозу нафтової ропи з Аляски до ЗДА, справу би надморські узбержіжя, нальних парків на Алясці та в південній частині Юкону ітд.

Президент Ніксон поділився з прем'єром Трюдо теж своїми враженнями із

(закінчення на стор. 8.)

Звільнили українських демонстрантів

В Торонті відбувався суд над учасниками демонстрації проти совєтського прем'єра А. Косиґіна в часі його побуту в Торонті, 25 жовтня 1971 р. Між арештованими за демонстрацію було вісім українських студентів, яких суд звільнив від вини й кари. Підсудних боронив адвокат А. Малоні.

В Торонто відбувалися ще публічні переслухання в справі брутального поведення торонтської поліції супроти учасників демонстрації проти Косиґіна. Поліцію обвинувачено в побитті демонстрантів, тратування їх кіньми ітд. Вислід слідства буде проголошено згодом.

ЄГИПЕТ ЗРИВАЄ ЗВ'ЯЗКИ З ЙОРДАНІЄЮ

Король Йорданії Гусейн предклав свій плян замирення між Йорданією та Ізраїлем. Гусейн пропонує, щоб створити з західної частини над йорданської території окрему державу, яка була би об'єднана з Йорданією. Ізраїль мав би передати тій окремій державі теж частину Єрусалиму, в якій є мусулманські святині та де живуть араби-мусулмане. Плян Гусейна не дістав схвалення від уряду Ізраїля, а, покищо, Єгипет та палестинські терористи накинулися на короля Гусейна, як на „зрадника арабської справи", а Єгипет зірвав з Йорданією дипломатичні зв'язки.

СОЛЖЕНІЦИН ПРОТИ АТЕЇСТІВ

Російський письменник А. Солженіцин ,якого творів не вільно друкувати в СССР, а який минулого року дістав літературну нагороду Нобеля, написав тепер листа до московського патріярха Пімена. В свому листі Солженіцин закидає патріярхові, що він зовсім не турбується справами Російської Православної Церкви, яка вповні підпорядкована контролі урядників-атеїстів. Письменник пише, що в СССР є місцевості, де в промірі 70-150 миль нема ніякої церкви. Церкви перетворюються на клюби, магазини тощо, а нових не дозволяється будувати. Не дається теж дозволів на направу знищених церков. Т.зв. розподіл Церкви від держави став для совєтського уряду притокою підпорядкувати собі в цілості Російську Православну Церкву. „Церква, кермавана атеїстами, то видовище невідоме на протязі минулих 2,000 років церковної історії — пише Солженіцин. Всупереч довголітній традиції в СССР не вільно дзвонити в церковні дзвони. Архиєпископ Єрмоґен з Калуги відмовився закрити деякі церкви, як того домагався місцевий совєтський уряд, то за те його замкнено в манастирі, а священиків, які критикують втручання світської влади в церковні справи, позбавляють їх духовного стану.

Російська Православна Церква вмішується в різні справи, навіть нецерковні, у різних державах світу, а не дбає про власні справи.

Ізраїль хоче віддати Єгиптові Синай

Ізраїльський прем'єр Голда Маїр заявила, що, якщо Єгипет захоче помиритися з Ізраїлем, то Ізраїль готов віддати Єгиптові більшість Синайського півострова, задержуючи для себе прикордонну територію та просмик Ґази, щоб могти боронитися на випадок єгипетського нападу. Ізраїль не має заміру віддати арабам ані кол. арабської частини Єрусалиму ані при кордонної полоси від Сирії — височини Голян.

Арешти в Чехословаччині

Подорожні, що прибувають з Чехословаччини до Австрії, розказують, що в Чехославаччині тепер переводять великі арешти. За офіційними повідомленнями чехословацької пресової аґенції ЧТК, в ЧССР арештовано 285 „рецидівістів", тобто осіб, що були вже давніше арештовані та що з того числа „107 осіб будуть поставлені під суд за крадіжки й паразитизм".

Хоч арешти відбуваються під кличем боротьби проти „асоціяльних елементів", то поліція повідомила, що під час ревізій в різних домах знайдено 38 штук вогнепальної зброї, понад 1,000 набоїв та багато гранат та мін. За повідомленням тої ж аґенції поліція виявила „1,343 випадки правопорушень".

Багато осіб заарештовано в північній частині ЧССР та на Словаччині.

Найсильніші комуністичні партії в Зах. Европі

Найсильнішими комуністичними партіями в Західній Европі є французька та італійська.

Французька комуністична партія має 400,000 членів, а кромі того має контроль над робітничими партійними організаціями, що до них належить понад 1.5 мільйона членів. В часі виборів французькі комуністичні кандидати можуть дістати 5 мільйонів голосів.

Французька комуністична партія піддержує вповні політику Кремля й викинула зі своїх членів тих комуністів, що засуджували совєтську окупацію Чехословаччини. Італійська комуністична партія має прибл. 1.5 мільйона членів. Вона є незалежна від Москви й досі засуджує совєтську окупацію ЧССР, хоч в інших справах піддержує вповні СССР, зокрема совєтські намагання закоренитися в країнах, що лежать над Середземним морем.

Подорожні мусять щепитися проти віспи

Під кінець минулого року канадські іміґраційні власті перестали вимагати від канадців, що поверталися до Канади з подорожі, свідоцтва щеплення віспи. Захворіння на віспу в цілому світі зменшилися до того ступня, що не було небезпеки зарази подорожніх.

З початком цього року вибухла епідемія віспи в недавно проголошеній самостійною, державі Банґладеш, а крім того віспа появилася в Югославії, де на віспу вмерло понад 40 осіб. В Югославії переведено примусове щіплення на віспу в цілій країні. Також у Банґладеш переводиться загальне щеплення, хоч там щеплення натрапляє на труднощі, бо годі здобути відразу щеплянки для майже 100 мільйонів населення.

У висліді появи захворінь на віспу канадські і-

(закінчення на стор. 8.)

Коротki вiстки

• **В парляментарних** виборах, що відбулися минулого місяця в Індії, згинуло 58 осіб, а 1,347 було поранених.

• **Компанія Інтернейшенел** Дістіллірс будує в Летбриджі коштом 9 мільйонів долярів фабрику, що буде річно переробляти 800,000 бушлів збіжжя на два мільйони ґальонів алькоголю.

• **Мадярський кардинал** Йозеф Міндсенті закінчив 80 років життя. Він зречеться свого уряду примаса й архиєпископа Будапешту, щоб вможливити Ватиканові поладнати справу призначення нових єпископів з мадярським урядом.

• **32 церкви та синагоги** в Онтаріо дістали державні дотації („ґренти") на відновy церковних будинків та парафіяльних заль, на загальну суму 500,000 дол. У зв'язку з тим 437 осіб дістали працю при віднові будинків.

• **У СССР на 41 мільйонів** корів, 16 мільйонів корів належить приватним власникам, але приватні власники постачають половину всіх молочарських продуктів у продажу.

• **У місті Воронежі, СССР,** кожного дня 4,700 колгоспників продають на базарі свої продукти, а в місті Ростові 60 вантажних автомобілів довозять на колгоспний ринок продукти із приватних земельних ділок колгоспників.

• **ЗДА видають щорічно** понад три мільярди долярів на збирання розвідчих матеріялів та розвідку в цілому світі. Тут не вчислені літаки, що літають попри кордони комуністичних держав, або над їх територією й збирають різні відомості.

• **Видавництво** „Дніпрова хвиля" в Мюнхені, Німеччина, видало „Малу музичну енциклопедію", яку опрацював О. Залеський з ЗДА. Книжка має 16 сторін друку.

• **Жидівські організації** в ЗДА вислали до совєтської амбасади в Вашінґтоні 4 тонни жидівських пасхальних коржиків („мац"), щоб амбасада вислала їх на жидівську пасху жидам у СССР. Амбасада відмовилася прийняти посилку. Пошта посилку спалила, бо маци почали псуватися.

• **На недавній нараді** міністрів держав т.зв. Варшавського договору вирішено поліпшити та розбудувати залізничі та биті шляхи, що ведуть до кордонів країн Західної Европи.

• **СССР інсталює тепер на** міжконтинентальних ракетах багатострільні атомові головки. Одна ракета з багатострільною атомовою головкою може вцілити нараз в 9різних цілей.

• **Московська газета** „Правда" закликає боротися з браконьєрами, тобто тими, що без дозволу ловлять рибу й полюють. Браконьєри часто кидаються на сторожів рік та лісів з ножами та рушницями й важко їх калічать.

• **Турецький уряд заявив,** що він відкриє всі свої порти для відвідин американських військових кораблів, бо в Туреччині зліквідовано ворожих урядові лівих противників.

• **Італійські комуністи** засудили гостро своїх крайніх приклонників, які недавно влаштували в Міляно вуличні демонстрації, палили автомобілі та пошкодили будинок великого щоденника „Коррієре делля сера".

• **Члени Жидівської** ліги оборони в ЗДА демонстрували проти радника совєтської амбасади в час прийняття в університеті у Вашінґтоні. Одна студентка вилила радникові Євстафієві на голову кров з окликом: „Душогуби, звільніть жидівських в'язнів". Студентку арештовано.

• **Король Йорданії Гусейн** при кінці березня відвідав президента ЗДА Р. Ніксона. Ціль відвідин: замирення між Ізраїлем та арабськими країнами.

• **Совєтський письменник** А. Солженіцин сказав кореспондентові газети „Новоє врем'я" в Москві, що совєтські власті перехоплюють й перечитують його листи, заклали в його мешканні підслухові апарати, переслідують його приятелів, позбавили праці його дружину, в СССР не може друкувати ніякої книжки ітд.

• **Фармери в ЗДА** цього року залишать незасіяними 4.3 мільйони акрів землі, а уряд ЗДА заплатить їм за незасіяну землю відшкодування.

• **Арґентина плянує** засіяти цього року рижом 229,308 акрів, на 14.3% більше, як минулого року.

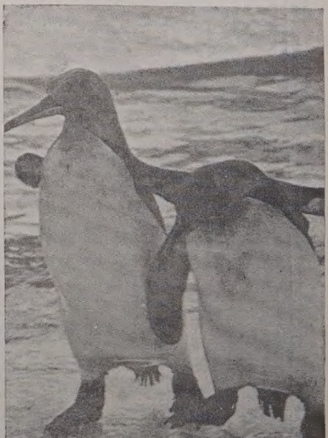

ПІНГВІНИ У ВАНКУВЕРСЬКОМУ СТЕНЛІ ПАРКУ ПОЧУваються добре при всякій погоді. Коли нечасті морози зціплять льодом паркові ставки, вони переходять природно до зимового спорту. 100-акровий парк, тільки кілька мінут ходу від середмістя, існує від 1888 року.

НЕДІЛЯ
ПРО РОЗСЛАБЛЕНОГО
30 травня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 23

У той день сталося,що Петро, коли обходив дім, прийшов до святих, що мешкали в Лідді. І знайшов там одного чоловіка, на ім'я Еней, що від вісім літ лежав на ліжку; він був розслаблений.

І сказав йому Петро: Енею, уздоровляє тебе Господь Ісус Христос, встань і постели собі. І зараз встав. І бачили його всі, що мешкали в Лідді та в Сароні, що навернулися до Господа.

Була ж у Иопії одна учениця на ім'я Тавита, називана Дорка. Ся була повна добрих діл і милостинь, котрі сповняла. І сталося в ті дні, що занедужала й умерла. І обмили її та положили в горниці. А що Лідда була близько Иопії, ученики почувши, що є в ній Петро, післали до нього двох мужів з просьбою: Не отягайся прийти аж до нас.

І встав Петро і пішов з ними. А як прийшов, повели його в горницю і обступили його всі вдовиці, плачучи і показуючи йому сорочки й одежу, що робила Дорка, будучи між ними. А Петро вигнав всіх геть, приклонив коліна і молився; а обернувшися до тіла, сказав: Т а в и т о, встань.

А вона відкрила свої очі і, побачивши Петра, сіла. І подав їй руку і підніс її. І покликавши святих і вдовиць, віддав її живу.

І відомим стало по всій Иопії, і багато хто увірував у Господа.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 14

У той час прибув Ісус у Єрусалим. А в Єрусалимі, біля Овечої брами, є саджавка, що по-єврейськи зветься Витезда і має п'ять притворів. У них лежало багато недужих: сліпих, кривих, сухих, що дожидали порушення води. Час до часу сходив ангел Господній у саджавку і порушував воду, і хто перший увійшов після порушення води, той одужував, яку б не мав він хворобу.

А був там один чоловік, що тридцять вісім років був у своїй недузі. Цього Ісус побачивши, що лежить, та відаючи, що багато літ уже нездужає, каже йому: „Хочеш бути здоровий?" Відповів йому недужий: „Господи, не маю чоловіка, хто б вкинув мене, як вода порушиться; бо коли я приходжу, інший улазить передо мною". Каже йому Ісус: „Устань, візьми свою постіль і ходи!" І зараз одужав той чоловік, узяв свою постіль і пішов.

Того ж дня була субота; жиди казали тому, що одужав: ‚Тепер субота, тож не годиться тобі брати свою постіль". Він же відповів їм: „Той, що уздоровив мене, казав мені: „Візьми свою постіль і ходи". І питали його: „Що то за чоловік сказав тобі: „Візьми свою постіль і ходи". А уздоровлений не знав, хто він, бо Ісус ухилився від народу, що був на тім місці.

Після того находить його Ісус у храмі і сказав йому: „Ось ти подужав, не гріши ж більше, щоб не сталося тобі чогось гіршого". Пішов же той чоловік і сказав жидам, що це Ісус уздоровив його.

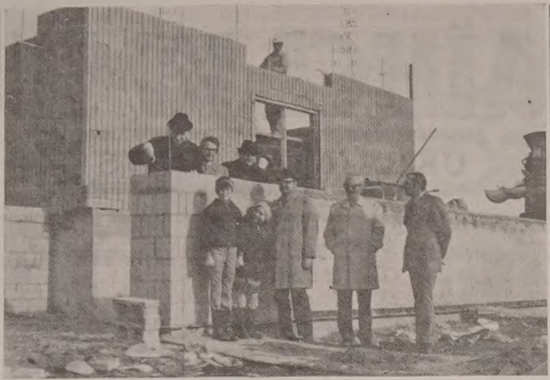

На знимці від ліва до права: Преосвященний Кир Ніл, п. Ед П'яста (голова церковного комітету) і о. Микола Дядьо, парох. Перед стіною: Гаворт Гунчак і Д. Шевчук — вівтарні дружинники, д-р Василь Скоропад (заст. голови церк. комітету), Джордж Кеніг, архітект і Джордж Ван Ші, контрактор.

Погляньте на нову церкву в Едмонтоні

Ні, вона ще не викінчена, але вкоротці буде. 22-го березня Преосвященний Владика Ніл поміг будівничим у кладені цементових бльоків.

На фотознимці є Владика Ніл, Едвард П'яста (голова церковного Комітету) о. Микола Дядьо (парох церкви); унизу Гаролд Гунчак, Браєн Шевчук ,д-р Василь Скоропад) заступник голови церковного Комітету), Джордж Кеніг, (архітект) і Джордж Ван Шай (контрактор).

До величавих церков — св. свщмч. Йосафата (катедра), св. Василія, Пресв. Євхаристії — та менших — св. Юрія Переможця, св. Покрови, св. Володимира Великого та най молодшої Успення Божої Матері — прилучується тепер нова церква під покровом св. О. Миколая Чудотворця.

Наші молитви, наші пожертви і чудотворна опіка нашого прославленого Покровителя вкоротці завершать банею нашу найновішу церкву, в нашій, одній з найменших, парафії.

Просимо вас всіх про молитви за скоре завершення будови; якщо хто з вас хотів би стати „благородним і приснопам'ятним ктитором чи доброчинцем святого храму" св. О. Миколая, може переслати свою пожертву на адресу: о. Микола Дядьо, 8, 9720 - 62 Стріт, Едмонтон, Алберта.

В душпастирській подорожі

ПО ДАЛЕКІЙ ПІС РИВЕР ОКОЛИЦІ

о. Володимир Тарнавський

За благословенням Преосвященного Владики Ніла вибрався я в четвер, 30 березня в дорогу по північній Алберті, щоб відвідати наших людей по осиротілих духовно парафіях, що їх до 30 січня ц.р. обслуговував бл. п. о. Дмитро Базюк: Гай Пері, Ріно, Норт Стар, Гайнс Крік, Райкрофт і Ґренд Прері. Вже повних два місяці в згаданих парафіях, а побіч них у Ройс, Кситуан і Піс Рівер не було ні одної відправи. Аж дивно подумати . . . На цьому терені тому двадцять років вели душпастирську працю аж чотири душпастирі, а сьогодні там немає ні одного нашого священика. Все актуальні Христові слова: „Жниво велике, а робітників мало", болючо актуальними є тепер там на півночі розлогої Едмонтонської єпархії . . .

З нетаєною радістю прийняли вірні тих парафій вістку, що матимуть богослуження, нагоду до великодної св. Сповіді та Святого Причастя. Сотнями миль радо служили мені своїми автомобілями, щоб можна було бути в кожній місцевості та дати духовну обслугу спраглим своєї рідної богослужби вірним. А в кожній з названих парафій є своя церква, вивінувана в церковну утвар. Деякі з них мають направду гарні і стилеві Божі храми — от хоч би згадати Гайнс Крік. Райкрофт та розмірно молоду парафію в Ґренд Прері. Її окремо треба згадати. Полишена самостійній ініціятиві ця наша парафія може послужити взором багатьом більшим чисельно нашим скупченням. Стараниям кількох молодих родин зорганізовано в цій парафії суботню рідну школу, яку з відданням веде молода п-і І. Політило. Годиться побажати свідомим батькам діждатися потіхи зі своїх дітей.

За Божою поміччю вдалося мені в кількох днях відвідати шість парафій цієї розлогої простором Піс Ривер околиці. Починаючи з найдальше на північ висуненої нашої парафії Норт Стар, всюди зустрів я одну і ту саму проблему, що так болюче діткнула всі вже вище згадані парафії — „коли дістанемо свого священика?" питалися мене глибоко стурбовані наші люди. Що можна було відповісти, коли всі знаємо, який великий брак священиків відчуває якраз наша Едмонтонська єпархія. Стоїмо перед грізною небезпекою, що наші парафії, як ті в північній Алберті, матимуть вірних, гарні Божі храми, але не буде рідних священиків, що дали б духовну обслугу тим вірним, служили б в рідних церквах богослуження, уділюва д и святі Тайни. Чи можемо на те дозволити? Ніколи! Треба сказати, якщо є яка потреба, що її мусимо назвати „потреба число один" — це справа покликань до священичого стану в нашому народі. Всі бачимо те, що одною із найгрізніших небезпек, які загрожують життю нашої рідної Церкви — це щораз більший брак священиків. Хто ж дасть їх нашій Церкві? Ніхто інший, а тільки наші українські родини. Вони одиноке джерело нових сил у священичих рядах так дуже проріджених часто передчасною смертю, як ось останньо бл. п. о. Д. Базюка. Щасливі будемо, коли Господь Бог поблагословить нашу щиру молитву та з посеред свідомих національно, відданих рідному народові та Церкві юнаків українського поселення тут в Канаді покличе кандидатів до священичого стану. Тому не уставаймо в нашій молитві, пам'ятаючи на обітницю Спасителя: „І чогонебудь попросите в моє ім'я, те зроблю, щоб Отець прославився в Сині" (Ів. 14:13).

В парафії Райкрофт, по богослуженні, парафіяни та гості з місцевостей Ґренд Прері, Гайнс Крік, Кситуан, Ройс, Спирит Рівер та Давсон Крік зібралися в парафіяльній залі на перекуску. На устах усіх приявних було одне і те саме питання: коли матимемо щастя знову мати тут богослуження? Коли матимемо власного священика?

Як дуже хотілося б потішити всіх вірних розлогої Піс Ривер околиці вісткою про те, що Преосвященний Владика призначив для них сталого душпастиря. Дай Боже, щоб те якнайскорше сталося. З приводу згаданої стрічі в Райкрофт приявні зложили $15.80 на пресфонд „УВ.".

Велика провина: духовні покликання є; але вони пропадають

о. Іван МУЗИЧКА

З усіх усюдів Христової Церкви чути голоси тривоги у формі вже втертого висказу: «брак священичих покликань».

У деяких країнах стан уже такий, що журитись треба, як довго Церква житиме там своїм нормальним життям. Без священика не можливе нормальне життя найменшої клітини Церкви — парафії. Всюди відбуваються молитви, щоб Господь післав робітників на своє велике жниво.

У нас становище не краще. Старі священики слабнуть і вимирають, і їхніх місць нема кому заступити.

ЧИ СПРАВДІ «БРАК»?

Звернім увагу на вислів «брак покликань». Чи ним ми не приховуємо нашої великої провини? Христос у час своєї діяльности ходив скрізь і бачив маси народу, що були духово втомлені, прибиті і розгублені, немов вівці без пастиря. Він сказав своїм учням тоді, що треба молитись і просити Господаря жнив, щоб вислав робітників на свої жнива. «Всяке добре даяння і всякий звершений дар є з висоти від Отця світла», як молимось при кінці Служби Божої, і про все мусимо просити Бога. Таким великим даром для народу є священики і дар священства, що його звичайно звемо покликанням. Лише Христос кличе до цієї праці, і Його треба про цей поклик постійно просити. Такі молитви в різних формах у Церкві стало відбуваються. Є деякі черчечі чини, що безнастанно цю просьбу заносять до Господаря жнив.

Про силу молитви-просьби Христос каже так: «Просіть, і дасться вам... Чи ж є між вами хто такий, що коли син попросить у нього хліба, дасть йому камінь?» У молитвах Церкви в цій святій справі і потребі є цілковита певність, що Господь її вислухує, бо в цій молитві не йдеться про якісь наші особисті, нами самими найдені потреби, а йдеться про потребу Його Царства, Його Церкви, Його Ним відкупленого народу, над яким Він завжди милосердиться.

Не можливо, отже, щоб Христос такої важливої молитви і такої важливої потреби не вислухував. Значить, Він, п е в н о, п о с и л а є покликання для свого Царства, для своєї Церкви, для свого великого спасенного діла, за яке помер на хресті.

У Старому завіті (який у цій справі не завжди беремо до уваги) бачимо, як Господь старанно забезпечив свій нарід священством, як безнастайно дбав про його духовне виховання, посилаючи йому пророків у часи, коли нарід найбільше спроневірювався. Бог, не зважаючи на нашу людську негідність, дбає окремим способом, щоб його нарід мав духовних провідників і священиків.

Він роздає різні покликання (бажання і хист) для різних ділянок нашого земного життя, навіть, коли ми про це не просимо, або, як каже наша молитва: «прежде даже просити, всім прошенія подаваяй» (що поки просять, Він уже дає). Адже бачимо між собою постійно покликання на лікарів, правників, вчителів, мистців слова, музик та інших, які вибрали свій фах за внутрішньою схильністю і бажанням, не з уваги на гроші чи іншу користь.

Може, мало бачимо провідників народів і політиків «з покликання». Але чи молимось і просимо про це?

Коли різні покликання без нашої просьби Господь щедро, у своїй доброті і мудрості, посилає нам, то, певно, тим більше посилає й покликання для праці у своїй Божій спільноті, бо про це і Церква таки молиться. Тому декрет II Ватиканського собору про священичий вишкіл каже: «Бог не

(закінчення на стор. 5.)

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

23-го - 24-го квітня — Преосв. Кир Андрей зустрінеться з протоігуменами Християнських Братів та Сестер Служебниць в Торонті.

30-го квітня — Впреосвящ. Митрополит Кир Максим відслужить Архиерейську св. Літургію в церкві св. Василія в Ріджайні, год. 10 рано та виголосить реферат про Український Католицький Патріярхат — год. 7 вечером підчас бенкету у ново-збудованій залі св. Атанасія.

30-го квітня — Преосв. Кир Андрей відслужить св. Літургію в катедрі св. Юрія в Саскатуні в год. 9:30 рано та візьме участь в бенкеті в честь Блаженнішого Кир Йосифа. Бенкет відбудеться у катедральному центрі молоді.

6-го - 7-го травня — Наради Крайової управи ЛУКЖ в Саскатуні.

7-го травня — Архиерейська візитація та св. Літургія — год. 10 рано в церкві Сош. св. Духа — Вейбурн. Година 4-та пополудні Арх. Молебень та посвячення нарізного каменя нової церкви св. Атанасія в Ріджайні.

☩ АНДРЕЙ, Саскатунський єпископ

Серія доповідей про патріярхат

Едмонтонська рада українських організацій за патріярхат Української Католицької Церкви влаштовує серію доповідей про патріярхат Української Католицької Церкви.

О д-р Є. Камінський у четвер, 27 квітня, о год. 8-ій вечора в катедральній авдиторії матиме доповідь: «Правне становище українського католицького патріярхату».

ЦЕРКОВНІ СВЯТА
Юліянський календар:

16 квітня, неділя Томина. Никити
23 квітня, неділя Мироносиць. Терентія
30 квітня, неділя Розслабленого. Симеона

Григоріянський календар:

16 квітня, неділя Мироносиць. Агапії
23 квітня, неділя Розслабленого. Юрія
30 квітня, неділя Самарянки. † Якова

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS

10967 - St., Edmonton, Alta.

Second class mail, registration number 1035.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

ПРАВДОМОВНІСТЬ І ЩИРІСТЬ

о. Микола ДЯДЬО

З правдомовністю, до деякої міри, пов'язана щирість.

У наш час всі і на всі лади пропагують щирість. Кожний, навіть найбільше самолюбний, хоче показати свою щирість супроти другого. Виглядає, що самолюби зникнули з лиця землі, а лишилися лише ті, що дбають про інших.

ОСНОВА ЩИРОСТИ ПОКОРА

Щоб бути добрим актором, треба не тільки свою ролю вміти, але й відіграти її щиро, так немовби це дійсно діялося в справжньому щоденному житті; щоб продати якийсь продукт, треба переконати покупця, що продуцент цілком щиро дбає не про власну кишеню, а про те, щоб, напр. господині легше було прати, варити, держати лад у хаті, чи то, щоб ми мали здоровші зуби, чи щоб волосся не випадало, чи щоб уступили артретичні болі тощо. Виглядає, що дійсно кожний зацікавлений помагати іншим, а про себе то й цілком не дбає.

Ми шукаємо справді щирих людей, бо щирі є теж правдомовні. А що ми так шукаємо за щирістю, то знак, що її мало, бо чого багато, то його легко знайти, то воно всюди є.

Люди щирі говорять те, що мають на умі і мають на умі якраз те, що говорять.

Вони не дволичні; вони простолінійні. Вони немов кажуть всім своїм виглядом, своєю поведінкою: „Ось я такий, як мене бачиш. Сподіваюся, що приймеш мене і будеш мене трактувати приязно. Але якщо ні, то годі; я не вмію бути іншим.

Риса щирости є паростком і ознакою покори. Покора — то чеснота, якою ми бачимо себе такими, якими ми є, і приймаємо себе за таких, як ми є. Як ми добрі, дякуємо Богові за те; якщо ми не є добрими, то це визнаємо і стараємося поправитися, а тим часом не будемо ошукувати себе. Щирість є противенством до лицемірства.

Якщо хочемо знати, що Господь думає про лицемерів, двоязичників, гіпокритів, загляньмо до євангелії св. Матея, кор. 23. „Робіть і зберігайте все, що вони (фарисеї) скажуть вам, але не робіть, як вони роблять. Бо вони говорять, а не роблять. В'яжуть тяжкі, не під силу тягарі й кладуть людям на плечі; самі ж і пальцем своїм рушити не хочуть".

А дальше в тому ж 23 розділі: „Горе вам, книжники і фарисеї....", що очищаєте зверху чашу й миску, а всередині вони повні здирства та нездержливости... що сході на гроби побілені, які зверху гарними здаються, а всередині повні кісток мертвих і всякої нечисти. Отак і ви: назовні здаєтесь людям праведливі, а всередині ви сповнені лицемірства й без законня."

НЕБЕЗПЕКА ВІД «ДОБРОГО ВРАЖЕННЯ»

Ми не буваємо лицемірами у клясичному змислі. Ми не стараємося виглядати святішими, ніж ми є. Але якщо ми є одним з пересічних християн, ми, при трохи докладнішій увазі до себе, можемо приловити себе в деякій нещирості, на що ми передше не звертали уваги.

То цілком природне, що ми хочемо, щоб люди добре про нас думали. Хочемо, щоб нас любили, а якщо не подивляють, то щоб хоч поважали. І саме тут лежить небезпека. Наше бажання мати між людьми добру опінію може висмикнутися нам з-під контролі.

І тоді ми стараємося робити добре враження на інших. Юнак старається зробити добре враження на дівчину, яку хотів би посватати; підлеглий зробити добре враження на настоятеля, щоб дістати кращу роботу, покупець старається зробити добре враження, що йому можна повірити і дати на кредит. Це „роблення доброго враження" є на те, щоб викликати у слухача переконання, що ми щирі і говоримо правду, або щоб викликати заздрість, що він не такий, як ми.

В таких випадках, якщо ми щирі зі собою, то хоч перед собою признаємося, що ми були нещирі і двоязичні.

Біда в тому, що нашими зусиллями зробити добре враження, викликаємо противний наслідок. Рідко коли нам вдасться нашим удаванням ошукати інших, хіба що це будуть молоді залюблені, бо вони звичайно сліпі і не бачать хиб у другої сторони. Звичайно, замість доброго враження, викликуємо до себе поблажливість, якщо не погорду.

Коли говоримо про щирість, то треба звернути увагу на одну дуже важливу річ: щирість — то не те саме, що нетактовність. Тактовність — то чеснота, якою уникаємо, щоб нікого не вразити. Така чеснота несамолюбна; а нещирість і нечесне намагання осягнути схвалення цілком самолюбні.

Молився Божий слуга Андрій: «Боже, дай мені мудрість добрих діл, нехай мої добрі діла будуть вільні від самоуподобання». Як інакше молився фарисей у притчі! Вся його молитва — то була молитва самоуподобання. Він робив добрі діла, але не задля Бога, не задля помочі ближнім, а задля себе ,щоб собі самому подобатися. І пішов він з храму додому менше виправданий, як митар.

Хочемо бути виправдані перед Богом? Робім добрі діла без самоуподобання, робім їх, щоб помогти ближньому і прославити нашого Отця, що на небі.

УКРАЇНСЬКОГО ДІЯЧА КУЛЬТУРИ СУДЯТЬ
ЗА ОБОРОНУ СОЛЖЕНІЦИНА

Підготовляються наступні суди

З України прийшли вістки, що в перших днях квітня в Києві відбувся суд над Анатолієм Решетником, який виступив був на оборону Олександра Солженіцина.

Повідомлення УГВР з Ню Йорку дає таку інформацію:

Решетник був викладачем політичної економії (діялектичний матеріялізм) у Свердловському технікумі. Він має 35 років. Закінчив Московський педагогічний інститут і був членом партії. Був відомий з того, що у своїх викла-

(закінчення на стор. 4.)

Можете купити молитовник
„ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиєпископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставa. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

САГАЙДАЧНИЙ ЯК ПОЛІТИК І ГЕНІЯЛЬНИЙ ПОЛКОВОДЕЦЬ

У 350-РІЧЧЯ СМЕРТИ ВЕЛИКОГО ГЕТЬМАНА

Микола ФЛЯК

Стаття перша

Вечорами, по селянських хатах та козацьких кошах, народ України шепотів усе ще про страшну масакру безборонних козаків над Солоницею.

Польське „лицарство" ганебно зломало умови договору з козаками. Наскочило на роззброєних. Як пише тодішній польський історик Иоахим Бельський (див. стр. 38, „Дзікє поля в огню", З. Вуйцік, Варшава 1968, а також джерела до „Історії України-Руси", т. 8, Львів 1908, стр. 92) „напало і так немилосерно сікло безборонних, що на милю або й дальше лежав труп на трупі».

I

В козацькім таборі було бл. 10.000 народу. Були там також жінки з дітьми. Втекло звідти не більше як півтори тисячі; решта лягла головою. Так скінчилось повстання Наливайка.

У народі росла ненависть до всього, що польське.

Засоромлено писав про цю масакру в листі з 10 червня 1596, до короля Жигмонта польський гетьман Жолкевський, головнокомандувач того походу і свідок різанини.

В час таких настроїв являється на Запоріжжі 1601 року молодий вихованок Острозької академії Петро Конашевич-Сагайдачний (див. „Український історичний журнал", Київ 1967, ч. 4, стор. 126-128). Такими одиницями, як Сагайдачний, Провидіння обдаровує, як навчає історія, різні народи раз на кількасот літ.

З появою Сагайдачного на Запоріжжі починається в історії козацтва т.зв. героїчна доба. Це час легендарних, просто неймовірних воєнних подвигів козацтва. Це походи проти турків і татар, котрі подивляла тоді вся Европа. Тільки геніяльний полководець міг мати такі успіхи. Про них буде опісля мова, а насамперед приглянььмось Сагайдачному як політикові.

По невдалих повстаннях козацтва Косинського, а опісля Наливайка проти Польщі, Сагайдачний бачив, що український народ що заслабий, а козацтво не надто зорганізоване, щоб успішно піднімати війну проти Польщі. Тому він старається порізнити ворогів України, одних з одними, головно Польщу з Туреччиною і татарами. Морськими походами проти Туреччини викликає гнів останньої проти Польщі. Своєю незалежною політикою, Сагайдачний, котрому закидали угодовство з Польщею, доводить до Цецори. Не пішов помагати гетьманові Жолкевському, хоч прохав його старенький гетьман, забуваючи свої гріхи супроти козаків. Програв Жолкевський битву і сам в ній згинув, а його голову післали турки султанові. Відмовою помочі Жолкевському гетьман Сагайдачний дав Польщі зрозуміти, що він і козацтво ведуть власну, незалежну від Польщі політику. Також і польський уряд побачив, що йому годі обійтись без козацької помочі.

Вже в лютім 1615 р. Сагайдачний, котрого поляки підозрівали в зв'язках з татарами, з 3,000 козаками показує свою силу на Поліссі (див. „Польскі словнік біографічни", т. XIII, Варшава 1967/8, стр. 484).

Справа тих зв'язків ще не вияснена, як невиясненим є посольство Сагайдачного до царя, котрим проводив Петро Одинець і котре цар обдарував мізерною сумою 300 рублів.

Не, вповні виясненими є пертрактації гетьмана з Скіндерпашою. Листування в тій справі перехопив гетьман Жолкевський і в місяці вересні 1619 р. рушив з кількатисячною армією проти Сагайдачного. Це доказ, що ті пертрактації мусіли бути некорисні Польщі. Сагайдачний не допустив до битви підписавши некорисну для козаків т.зв. раставецьку угоду. Як Сагайдачний так Жолкевський не був певний своїх сил. Сагайдачний згодився на 3,000 реєстрових козаків, мабуть, у переконанні, що ця угода, як всі дотеперішні, не буде довго респектованою.

Не послухав Сагайдачний також королевича Володислава (пізніше короля Володислава IV) й не пішов в 1618 р., в час польсько-московської війни, до його табору, як просив королевич, навпаки з 20,000 козаками пішов на Рязань і аж під Москву, чим причинився до вельми корисної для Польщі угоди в Девліні.

Провадив Сагайдачний завжди свою власну і незалежну політику ,хоч деяку його примирливість з Польщею, як от угоду в Вільшанці, годі зрозуміти. Там він погодився на зменшення реєстру козаків до 1,000, лишаючи, щоправда, собі фірточку, а саме право звернутись до короля, коли збільшення реєстру буде з якихсь причин потрібне. Завдяки тій фірточці сейм польський не затвердив умови, а козаки, як звичайно, її не додержували.

Життя само розв'язало справу, бо внедовзі по тій умові королевич Володислав звернувся до козаків по поміч.

II

Головною справою політики Сагайдачного було, як здається, порізнити Туреччину з Польщею та з татарами. Ишлося про те, щоб вороги України ослаблювали себе взаємно. Тому він довів до Цецори, страшної поразки поляків, по котрій Польща відчула вартість і значення козаків.

Перед наїздом турків на Польщу султан Осман II писав до Жигмонта III.: «Краків твій без милосердя візьму, землю твою подопчу, розп'ятого Бога твого й віру викоріню, а духовних розривати кажу кіньми» (див. В. Конопчинські, „Дзеє Польскі новожитней", т. I., Краків 1936, стр. 247).

Султана, володаря наймогутнішої тоді держави до такої люті, допроваджували козацькі напади на землі турецькі, й на саму столицю.

Приглянььмось тим подиву гідним походам.

Вже в 1606 р. на протести Туреччини проти наскоків козаків на турецькі посілості, Польща, виправдуючись, відповідає, що нічого не може зробити, бо козаки — «це плем'я неосіле, непослушне, свавільне . . . не визнає над собою жадної влади» (М. Грушевський, „Історія України-Руси", т. 7, Київ 1909, стр. 325).

1606 року козаки роблять аж три дуже смілі походи, а саме на Кілію, Акерман та сильну тоді турецьку твердиню на Чорнім морі Варну. Здобули тоді десять турецьких галер.

1608 року козаки вдарили на кримське місто Перекоп. Місто спалили і звільнили дуже багато невільників. Через рік історія нотує знову напад на Кілію й Акерман. Тут турки переважаючими силами змусили козаків до відвороту. Протягом 1613 р. відбуваються два великі походи як на турецькі, так на татарські землі, але короною тих походів була козацька перемога на морі. Султан Ахмед I висилає турецьку фльотиллю, щоб вийшла до Очакова і знищила козацькі чайки, коли вони по нападі не турецькі посілости вертатимуть додому. Побачивши турецькі кораблі, козаки не розгубились, а кинулись на ворога й цілковито розгромили його (див. Український історичний журнал", Київ 1967, ч. 4, стр. 126-128).

Успішно воювали козаки також на рідних землях. Коли, приміром, татари з наказу султана напали не етнографічні українські землі, запускаючи свої загони аж на Волинь, а магнатська Польща була проти них безсильна, то козаки заступили дорогу армії півмісяця й під Білою Церквою прийшло до битви й перемоги козаків. Самого ясиру звільнили вони понад 5,000. Завдяки перемогам козаків на суші і на морю та завдяки проведеній Сагайдачним організації козацтва сили його й значення зростали серед своїх і серед чужих.

Невдалим і трагічним був похід козаків в 1614 р. Сильна буря розігнала козацькі чайки. Декотрі викинула на ворожий берег, де більшість козаків згинула в нерівній боротьбі, а частина дісталась до неволі.

Немов у відплату козаки таки того ж року організували ще два походи. Підійшли аж під Трапезунт на південносхіднім узберіжжі Чорного моря. Напад цей, як описували його тодішні таки турецькі історики, був нечувано відважний ,навіть зухвалий, бо до міста того жаден ворог не відважився навіть зблизитись і то від часу, коли турки опанували це узбережжя.

Вершком небувалого успіху був напад козаків на Синопу (південне узбережжя Туреччини). Було це теж 1614 року.

Тодішній турецький історик Наіма так описує той напад (цитую в перекладі з „Дзікє поля в огню" Вуйціка, стор. 85): «Козаки несподівано напали на твердиню Синопу, положену на анатолійськім побережжі і завдяки розкішній околиці звісну під назвою міста коханців. Опанувавши старовинний замок, витяли його залогу, а спустошивши доми мусулманських родин, накінець спалили все місто, обернувши його в смутну пустелю».

Турки мали великі втрати. Не тільки знищене було місто й арсенал; в порті спалено кораблі й човна. Напад був виконаний скоро і помайстерськи. Був точно плянований добрим полководцем. Поки турки могли подумати про оборону, козаки були вже на повному морі в повороті додому.

На вістку про напад султан попав у страшну лють. Казав повісити великого везира, відповідального за охорону держави, й тільки прохання дам гарему врятувало життя нещасному достойникові.

У відплату турецька армія на чолі паші Ахмеда рушила в Україну. На море вийшла турецька фльота, котрої завданням було дігнати козаків і знищити. Передбачаючи це, козаки поділились на дві групи. Кожна іншою дорогою мала вернутися в Україну. Мала вийти на берег, десь у безпечнім місці і на круглячах перекотити чайки аж до Дніпра. Одній частині відворот вдався, друга мусіла пробиватись через сильні татарські ватаги ,тому козаки затопили частину чайок, звели кілька нерівних боїв, в котрих багато згинуло, а, що найгірше, 20, зловлених на аркани, дісталось до неволі. Смерть їх була страшна.

III

Козацький наскок на Синопу тяжко затемнив турецько-польський політичний горизонт. На гострі листи султана були миролюбні виправдання польського короля. До війни, однак, не дійшло. Польща організувала якусь комісію, котра мала карати козаків, але завдяки Сагайдачному справа поволі притихла, а, що більше, притихла також сваволя польських магнатів в Україні і старостів у королівських добрах. Не важились вони вже на безправства та явні кривди.

Козацтво щораз більше горіло жаждою пімсти на турках за страшну смерть своїх 20 товаришів й нетерпеливо чекало весни.

Ледве почало пригрівати весняне сонце, як заворушилось козацтво. Готувався похід, але цим разом на саму столицю могутньої османської держави. Вісімдесять козацьких чайок, немов 80 бистрих, хижих рекінів, як пише цитований уже Вуйцік, мчало на південь до Константинополя. Висівши на берег, близько столиці наймогутнішої тоді держави, козаки вдарили на Мізевну і Архійоку, передмістя столиці, котрі рівночасно були портами Константинополя. Від часів князя Святослава Завойовника аж до часів Сагайдачного брами Царгороду не бачили русичів з-над Дніпра. Горіли передмістя, горіли кораблі й ґалери в порті. Столицю огорнув жах. Козаки, закінчивши напад, відплили на море, поки переляканий ворог міг подумати про самооборону. До самого краю розлючений султан вислав в погоню за козаками турецьку фльоту. По драматичній погоні фльота дігнала козаків при гирлі Дунаю. Але й цим разом козаки не розгубились. Вони атакують фьоту і здобувають нечувану перемогу над кількакратно численнішим ворогом. Головнокомандувач фльоти дістається до козацької неволі, пропонує викуп, але в міжчасі гине від ран.

Розгромивши фльоту, козаки в дальшій поворотній дорозі атакують ще Очаків, здобувають замок, нищать околиці і, забравши стада худоби, вертаються в Україну. Було це 1615 р.

На такі смілі й неймовірно відважні походи козаки рішались тільки з повною вірою в геніяльність і досвід свого полководця.

Коли вістка про погром турецької фльоти дійшла в Константинопіль, султан Ахмед наказав татарській орді йти на Польщу. Від всіх татарських походів найбільш терпіли українські етнографічні землі.

«Річпосполита, пише цитований уже Вуйцік, стор. 88, не мала сили, щоб відповідно зареагувати на таке порушення границь Польщі». Польсько-турецька війна висіла на волоску, але до війни знова не дійшло через турецькоперську війну. Султан, щоправда, не покидав наміру відплати. Сильна турецька армія явилась в Молдавії і чекала на дальші прикази, а на Чорнім морі була велика турецька фльота. Вона прямувала на північ з наміром знищити морські сили запорожців і їх самих. Козацтво не злякалось. На своїх чайках вирушило проти турецької фльоти і з небувалою відвагою та за точно уложеним пляном знищило її цілковито. Вертаючись у піднесенім перемогою настрої, козаки заатакували генуенську колонію, тоді турецьке місто Кафу.

КОМЕНТАРІ

ДІЯЛОГ ТРОХИ ЗАПЛУТУЄТЬСЯ

Уявім, що в час котроїсь там екуменічної зустрічі, на приклад, кардинала Яна Віллебрандса з московським митрополитом Никодимом, представник Ватикану насмілився поставити таке питання: якою надією живе Російська Церква, ставши слухняним наряддям безбожницького режиму, що хоче використати ту Церкву і накінець її вбити? Відповідь представника московської патріярхії була б, мабуть така: ми завжди вибираємо менше лихо, щоб уникнути більшого, бувши певними, що ми переживемо їх.

Зрештою, не треба вдаватися аж уявних розмов. За повідомленням одної з римських газет, торік у Москві один з ватиканських дипломатів справді поставив був «щире питиння» високому представникові московської патріярхії і почув від нього «щиру відповідь»: комунізм щезне — православна Церква залишиться.

В очах християнського Заходу московська патріярхія — то брати у Христі, заковані у видимі й невидимі кайдани, Заслуговують вони на наше співчуття, не на догану; потребують вони нашої молитви і християнської солідарности, а не осуду. Екуменічний діялог з ними треба вести далі, не зважаючи на прикру можливість, що між московськими екуменічними діячами можуть бути агенти совєтської поліції.

Дотеперішню атмосферу великої поблажливости супроти московської патріярхії зрушив недавній відкритий лист письменника Івана Солженіцина до патріярха Пімена. Лист нобелівського лавреата викликав більший відгук на Заході, ніж у СССР. Солженіцин обвинувачує патріярха у шкідливому вислужництві безбожницькому режимові. Московський патріярх, пригадує Солженіцин, недавно закликав православних еміґрантів виховувати дітей у християнській вірі. Чому ж патріярх боїться сказати слово за християнське виховання дітей у СССР? „Ми втрачаємо ознаки християнського народу... На кожну церкву, що ще відкрита, в нас двадцять зруйнованих, сплюндрованих та опоганених... Скільки сіл у країні, де немає церкви ближче як сто й більше кілометрів».

В інтерв'ю з американським кореспондентом Солженіцин нарікав на задушливу атмосферу в СССР: спочатку душили «контрреволюціонерів», за Сталіна — «ворогів народу», а тепер душать «зрадників батьківщини». Агенти КГБ виявили, що Солженіцин не тільки зрадник батьківщини, а до того — за походженням жид!

Сім років тому два московські священики — Якунін та Ешліман — написали були листа до патріярха Алексєя, домагаючись протесту проти придушування Церкви режимом. Виступ не знайшов великого відгуку у світі, хоч обидва священики ще й досі в тюрмі. Лист Солженіцина має більше читачів, теж серед діячів екуменічного руху.

Ватикансько-московський діялог ніколи не був ясний ні навіть виразний. Тепер він ще й трохи заплутується. Розмови з греками і протестантами стосуються церковних справ, а основою діялогу є очевидне бажання християнського зближення. Якого зближення може хотіти московська патріярхія? Викривальний лист Солженіцин пригадує всім, що діяльність московської патріярхії — під цілковитою контролею режиму, тим більше екуменічна діяльність та зв'язки з закордоном. Московську патріярхію зручно вживають для політичних цілей, а патріярхія радо служить, щоб вижити і якось пережити.

ДЯКУЄМО, АЛЕ НЕ НАДРУКУЄМО

Один з наших уважних читачів („едмонтонські «УВісті» читаю від дошки до дошки", пише він) прислав нам довгенький список помилок, перекручень та різних хитрих викрутасів, що він помітив у дописах про різні місцеві імпрези. Дякуємо за листа, шановний, хоч невідомий читачу, але, на жаль, присланої критики не надрукуємо. Не тільки з уваги на нерви наших дописувачів. І не тільки через те, що, мабуть, не всі помічені викрутаси були справді викрутасами.

Листи від наших читачів, прийняті до друку, не конче мусять бути підписані справжнім ім'ям і прізвищем автора, якщо він з якоїсь причини не бажає. Однак редакція мусить знати, чий лист вона друкує. Від цього принципу ми не відступаємо.

ЗУСТРІЧ

З ПРЕМ'ЄРОМ КАНАДИ

Цим маємо шану запросити вас на зустріч з прем'єром Канади Дост. П. Е. Трюдо в **П'ЯТНИЦЮ, 28 квітня** вечером в залі Спортекс на площі Едмонтонської вистави (Едмонтон Ексгибишен).

Двері відкриті в год. 6.30 вечора. Програма розпочинається **ТОЧНО в ГОД. 7.30** (з уваги на передачу через телевізію). Просимо зайняти ваше місце в год. 7.15 вечора. Розривкову програму виконає Едмонтонська рада народного мистецтва (Едмонтон Фолк Артс Каунсел), після чого Дост. мейор Айвор Дент представить прем'єра Канади. П. Трюдо матиме довшу промову, після чого протягом години відповідатиме на запитання. Відтак буде подана кава, в часі якої прем'єр матиме нагоду зустрітися з багатьома з приявних.

Дарові квитки вступу можна дістати заздалегідь, телефонуючи на ч.: 422-1971 або 424-9278. Для всіх, хто матиме квитки вступу, будуть зарезервовані місця до год. 7.15 вечора. Після того ті, що не матимуть зарезервованих місць, можуть зайняти якенебудь вільне місце. (Для тих, що не дістануть квитків вступу скорше, будуть теж зарезервовані місця перед год. 7.15 вечора). **КВИТКИ НЕ Є КОНЕЧНІ ДЛЯ ВСТУПУ ДО ЗАЛІ** — вони подумані лиш як вигода для вас.

Комітет для влаштування прийняття для прем'єра П. Трюдо

НАВАЛА ГАНОЮ ВИЯВЛЯЄ МОРАЛЬНИЙ РОЗКЛАД ЗАХОДУ

Любор ЗІНК

Де ж усі ті демонстранти, що так люблять мир і справедливість — більше, ніж будь-яку ідеологію? Вже пройшло два тижні, відколи озброєні Москвою армії Ганою почали масивну навалу на Південний В'єтнам, а організованого протесту все ще не видно. Тихо — нічичирк. Дивно!

Чи ці самозвані миролюби мовчали б теж, коли б озброєні американцями армії Сайгону напали на Північний В'єтнам? З повним правом — сумнівно. Згадаймо той час, коли в 1970 р. альянти вдарили по сховищах північних в'єтнамців у Камбоджі. Тоді відразу ж вулиці майже всіх великих міст цілого світу наповнились демонстрантами. Вони протестували проти нападу на Камбоджу. Дружньо і одночасно всі гасла демонстрантів називали цю подію міжнародним злочином і спробою дальшого поширення війни.

МОВЧАНКА МИРОЛЮБІВ

Демонстрантам було байдуже, що камбоджці були роками жертвами комуністичної інфільтрації. Північний В'єтнам розбудував на землі Камбоджі воєнні бази і утримував там бл. 50 тисяч війська. Цим Ганой зневажив невтральність Камбоджі і став на шлях міжнародного злочинства та поширення війни на територію сусідньої держави. Чому ж тоді „миролюби" мовчали, аж поки альянти не почали оборонну дію?

Тому що — треба визнати під вагою фактів — їм не ходить ні про дотримання міжнародніх угод, ні про мир. Тепер цілком очевидно, що їх протести навіяні ідеологічними причинами й організовані професійними агітаторами. Якби це було інакше, то добре мащена машинерія міжнародньо організованих демонстрацій протестувала б тепер проти відкритої збройної навали на Південний В'єтнам.

Ще два тижні тому люди, обдурені комуністичною пропаґандою, та ультраліберальні струсі мали сяке-таке виправдання на свою добрану сліпоту в офіційних запевненнях з Ганою, що реґулярні війська Північного В'єтнаму ніколи не брали участи в діях поза межами своєї країни. Тепер же, коли цілі дивізії реґулярних військ Ганою напали на Південний В'єтнам, навіть обдурені й наївні не можуть більше ховатися за таку очевидну брехню.

Як же пояснити мовчанку цих удавано щирих противоєнних демонстрантів?

На це питання існує тільки одна правдоподібна відповідь: мовчанку фальшивих миролюбів можна пояснити браком щирости. Бо хоч яким заплутаним і наївним був би щирий миролюб, він не може лишатися байдужим до виразно окресленої аґресії, що відновила й поширила фактично притихлий конфлікт, який, як сподівалися безсторонні люди, був напередодні мирного полагодження.

Коли Совєтський Союз у 1968 р. очолив навалу держав Варшавського договору на одного зі своїх неподатливих супутників, то виправданням відсутности масових демонстрацій проти акту міжнародного ґанґстеризму було те, що це, нібито, торкалося внутрішніх справ комуністичного бльоку і що чехо-словацька армія не боронилася проти напасників.

Це порожнє раціоналістичне пояснення — фактично моральне банкрутство — неможливо вживати для виправдання переходу Ганою від завуальованої до вікритої навали на Південний В'єтнам. Міжнароднє становище Південного В'єтнаму подібне до становища Південної Кореї чи Західньої Німеччини. Він не сателіт Москви, Пекіну чи Ганою, і його збройні сили бороняться проти напасників. Довгий перелік попередньої, ледве прикритої аґресії Ганою ні в якому разі не зменшує значення теперішнього фронтового нападу. В засаді немає різниці між нападом на Південний В'єтнам, Південну Корею, Західну Німеччину чи будь-яку іншу державу, що лежить поза китайсько-московською орбітою.

ЧЕРВОНИЙ ФАШИЗМ

Коли понад двадцять років тому було вчинено напад на Південну Корею, тоді більшість некомуністичних країн кинулися колективно боронити жертву нападу. Відсутність подібного відпору теперішній навалі на Південний В'єтнам — сумний доказ успішности комуністичної психологічної війни за останні двадцять років.

Західній світ не тільки втратив волю зупинити поширення червоного фашизму, але й сам став жертвою неперебірливої лівої пропаґанди, яка вже розглядає підкорення «соціялістичному» тоталіта-

(закінчення на стор. 4.)

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

АМЕРИКАНЦІ НА ЖНИВАХ У КАНАДІ

В. ГАВРИШ

Як я вже згадував у моїх попередніх статтях, до пер шої світової війни ми мали в Канаді чимало наших поселенців. Багато з них було свідомими українцями, які старалися плекати тут, в Канаді, привезену з рідних українських сіл рідну культуру та рідні українські традиції. Притому вони теж старалися забезпечити свою родину та заощадити дещо грошей. Деякі були навіть незле доробилися, але як прийшла перша світова війна 1914 р., вони потратили свої маєтки, бо не було заробітків, а мортгеджі за хати й податки треба було сплачувати. Грошей не було й мортгеджові компанії, банки та управа міста позабирали їхні будівельні площі та хати за позички та за неплачені податки. Багато хат стояло тоді порожними, бо ніхто не мав грошей ані на купно хат, ані на їхній винайм. Багато людей навіть не мали чим заплатити за харчі.

Зразу не було постійної допомоги („реліф-у"), яку впроваджено щойно пізніше. Але час від часу на старому ринку, де сходилися бідні безробітні ,що не мали защо прохарчуватися, хто давали їм запомоту в харчах, як муку на хліб та деякі інші харчові продукти, щоб не повмирали з голоду.

Молодь записувалася до війська, бо не мала що робити, а наші тодішні діячі Шандро та О. Крамар старалися створити легіон з українців. Легіон, що правда, вони створили, але він не поїхав на фронт, а поїхав був до Англії рубати дерево. З легіоном не поїхав ані Крамар ані Шандро, хлопці поїхали самі.

Та війна пожирала багато різних матеріялів й їх треба було виготовляти. Треба було теж старатися про прохарчування, бо Англія була в війні й там не було кому журитися сільським господарством. И десь в 1916 р. відкрилася праця для багатьох робітників. Зокрема потрібно було робітників на фармах, де треба було складати снопи за жниваркою в т.зв. штуки. Фармери навіть тоді платили незле за працю на фармі. А й по фабриках треба було чимало робітників, бо Англія та її союзники потребували різних матеріялів, які легко було виробляти в Канаді. Наслідком запотребування робітників по фабриках й фармери мусіли платити вищі платні робітникам. Фармери платили своїм робітникам по п'ять долярів денно й ще давали харч. Вони могли платити стільки, бо бушель пшениці коштував тоді три доляри. Німецькі кораблі та підводні лодки затопили багато вантажних суден, що везли з Канади пшеницю до Англії й треба було на місце затоплених суден, посилати другі, бо військо хотіло їсти. Тому Англія платила за канадську пшеницю високу ціну, лише, щоб її могла дістати. Я в той час працював на південь від Калгари, в малих містечках Вулкан і Чампіон. Там були багаті фармери, які мали просторі лани, засіяні пшеницею. Куди оком було глянути, скрізь колисалися пшеничні лани. А пшениця була гарна, як у нас закали нераз „як гай".

Як надходив час жнив й фармери готувалися до жнив, тоді в ту околицю приїздили робітники з полудня, головно із ЗДА. Там була тоді робітнича організація І.В.В. (Інтернейшенел Воркерс оф де Ворлд"), а ми з них сміялися, що то організація тих що хочуть праці („Ай вант ворк"). Ця організація була в ЗДА досить сильна, але згодом стратила своє значення, бо до неї позаписувалося багато різного шумовиння. В тому часі вона ще була досить сильною й тоді до Канади приїздило чимало її членів на жнива. Приїхали вони тоді й до Вулкан і до Чампіон та до інших містечок у тій околиці. Вони звичайно, як приїздили, лягали в містечку на траві й писали собі на черевикові зісподу, кільки вони хочуть за працю за один день. Тоді, як я був у Вулкан, на кожному черевикові було написано $10.00, фармери, що приїздили до міста за робітниками, навіть нікого не питалися, кілько він хоче за працю, бо платня була виписана на черевикові. Вони лиш дивилися, щоб вибрати доброго робітника. Кромі грошей, фармери ще мусіли робітників харчувати та постарати для них нічліг. Але треба признати, що ті американські робітники працювали досить добре. Косарки їхали поміж ланами високої, буйної пшениці й стинали її, а робітники йшли за косаркою й складали скошену пшеницю в „штуки". Робітники працювали в кожного фармера пересічно дев'ять днів, а в деякого, що мав більше пшениці, й довше. Деякі залишалися ще працювати в часі молотьби.

Їх звичайно тоді збиралося більше й молочення йшло скоро. Інша річ, що вони, на ті часи, заробляли незле. Кожний з них заробив пересічно по 100 долярів за час жнив й з тим повертався назад до ЗДА. Багато з них мандрувало назад пішком, щоб щадити гроші на пізніше.

Фармери радо платили робітникам в часі жнив навіть по 10.00 дол. денно, бо пшениця платилася теж добре, по 3.00 а навіть по 4.00 дол. за бушель, то фармер мав з чого заплатити й робітника. Наші фармери, головно в Саскачевані мали досить землі й скоро подоробляли́ся. Мабуть якраз і тому в них перших зродилася думка посилати дітей у школу. Тому вони й купили великий, дещо старший готель в Саскатуні й там відкрили Інститут Петра Могили. Від тоді наші фармерські хлопці вже могли ходити до вищих шкіл у місті, бо мали де мешкати. Через Інститут перейшло багато наших хлопців, які покінчили професійні студії й відтак поставали лікарями, вчителями ітд.

В Едмонтоні купили теж будинок і в ньому відкрили Інститут ім. М. Грушевського. Звідси теж повиходило чимало наших професіоналістів. До того часу наші люде мусіли ходити за адвокатськими чи лікарськими порадами до чужих й користати з послуг т.зв. „стріт-вокерів", тобто різних наших спритних людей, яким недуже хотілося працювати, а які переважно сиділи по готелях, пили пиво й заглядали на вулицю, чи не побачуть когось, що шукає за адвокатом чи за лікарем. Якщо якийсь наш фармер ходив по місті й розглядався по професійних таблицях, такий „стріт-вокер" підходив до нього, питався його, кого він шукає й провадив його до адвоката, чи до лікаря, був там за перекладчика й за те діставав свою заплату. З приходом наших адвокатів та лікарів скінчилися заробітки наших посередників — „стріт-вокерів", бо наші поселенці могли договоритися з нашими професіоналістами в своїй рідній мові.

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Мирнам-Світоч, Алберта

(З хроніки містечка Мирнам в часах 1930-1935 р.)

К. Кантор

Багато переселенців з України поселилося в тій околиці, що нині називається Мирнам. Кажуть, що назва Мирнам постала від поздоровлення: мир-нам.

Коли вони діждалися свого хліба, почали думати про своїх дітей і почали будувати для них школу. Не забули й про церкву, яку збудували в 1917 році під проводом п. Яреми Янішевського. На Богослужби приїздили з Мондеру оо. Василіяне. Коли вже забезпечили себе і духовою поживою, тоді почали думати про дім, де можна б було зійтися всій громаді, поговорити, розрадитися. І почали збирати на такий дім фонди. Передусім щороку в час Різдва колядники колядували на ціль побудови дому, час від часу молодь устроювала кошиков и й баль, дівчата запрошували хлопців на такі балі, перепродували кошики з харчами, потім разом споживали страву, а опісля парами йшли в танець.

В 1927 р. збудовали через Мирнам залізничий шлях і тоді почалася розбудова містечка. В тому ж 1927 р. зорганізовано комітет, котрий занявся справою будови Українського Народнього Дому. В склад комітету входили: В. Котишин, К. Боднар, А. Зазуляк, Бережанський, Т. Юзвишин, Михайло Куций, Павло Лесик, П. Василиця, Д. Яцій; майстром будови був М. Пишка. Ось ті члени працювали при будові без винагороди: Петро Курман, Пилип Гуцал, Василь Чорний. Організатором аматорського гуртка був Дмитро Гуцал, а допомагав йому Петро Саламаха. Аматорський гурток давав час до часу представлення. Коли ж прибув до Мирнам Дмитро Чапельський, праця ожила, бо він став у проводі всіх підприємств, що відбувалися в Мирнам.

Як закінчено будову Народного Дому, зійшлися громадяни і вибрали управу народного дому, до якого ввійшли всі, що були в комітеті будови. Тоді вписалося в члени багато присутніх і назвали ново-збудований дім Товариство Українського Народнього Дому в Мирнам ім Михайла Драгоманова.

Після побудови дому пожвавилася ще більше праця молоді. Відбувалися сходини, робили проби, грали представлення.

В 1930 р. прийшла зміна диригента. До Мирнам прийшов Кость Кантор. Він зорганізував співацько-аматорський гурток. Почала молодь сходитися на проби. Приходили не лиш місцеві але приїздили до Мирнам і з віддалі п'ятнадцяти миль, навіть невироблені, незіспівані, около сорок співаків взялися охотно до праці і за два тижні виступили з листопадовим концертом. Концерт складався з хорових точок, деклямацій, дуетів, сольових пісень і реферату.

З цілої округи Мирнам позїздилися люди, деякі з віддалі 15-ти чи більше миль і заповнили Народний Дім по береги. Відкрили куртину. На сцені співаки в українських строях окружили символічну стрілецьку могилу й почали співати пісню: „Заквітчали дівчатонька стрілецьку могилу, замість мали заквітчати стрілецькую милу". Живий образ викликав у глядачів настрій захоплення. Другий живий образ представляв важко пораненого стрільця, котрий умирає і просить своїх друзів: „Зійдіться, друзяки, кругом поставайте, а ти, санітарю, спини мені кров. Ще хвиля й усім вам скажу прощавайте. Нема в мене дому ні роду немає. Нікому заслати послідний привіт. Ось кріс цей у крові, мій друг нелукавий. Помстить за всю кривду над ним я поклявсь, його вам лишаю на танець кривавий, в ледачих руках лиш щоб він не валявсь. Дівчині віддайте мережану хустку, Ох як виглядала мене років два . . . цей хрестик небіжка матінка носила й його вам лишаю за себе в дружбі вас хай зберігає Бог і віща сила. хоронить від кульки, веселить в журбі. А ось в платку грудка землі зпідо Львова, нераз ю росила там прадідів кров. Не наша лунає тепер там розмова та наших несеться там бр'язкіт оков. Прощавайте!"

(Продовження буде)

Навала Ганою . . .

(закінчення з стор. 3.)

ризмові як єдину гарантію миру. Дехто навіть переконав себе, що комунізм є якась прогресивна форма демократії, прихід якої всі чесні ліберали мусять привітати.

Саме ця моральна й психічна хвороба некомуністичного світу і пояснює мовчанку міжнародньої армії фальшивих миролюбів, маніпульованої червоними спецами.

Звичайно, цього тижня канадські демонстранти вийдуть масово, щоб зустріти приїзд президента Ніксона до Оттави. А їхній протест буде спрямований на його протидію у В'єтнамі, на яку він ще може собі дозволити без того, щоб не вчинити політичного самогубства дома.

«Торонто сан», 12 квітня переклав ТГЛ

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ЙОСИФА ГУЦАЛА

бл. п. Йосиф Гуцал

В неділю, 12 грудня 1971 р. упокоївся в Бозі на 81-ому році життя бл. п. Йосиф Гуцал, довголітній піонер не лише в господарській розбудові Канади, але теж в розбудові українського релігійно-національного життя в околиці Бойл, Алта.

Покійний прийшов на світ 2 серпня 1891 р. в селі Хоростковї, пов. Гусятин, Галичина, як найстарший син Семена й Марії з Двіжона Гуцалів.

До Канади приїхав він малим 7-річним хлопцем зі своїми батьками, які в 1898 р. осіли на фармі в околиці Давфин, Ман. В 1907 р. родина Гуцалів покинула фармування й переїхала до Едмонтону. Молодий Йосиф мав тоді неповних 16 років. Він працював протягом кольких років у кра-мниці в Брудергайм, де познайомився із Франкою Захарко, з якою й одружився в 1911 р. Від того часу до 1921 р. покійний Йосиф та його дружина, яка відійшла з цього світу 1954 р., жили в Едмонтоні. Йосиф працював тоді в різних копальнях вугілля в околиці Едмонтону. Від 1921-1954 р. п-во Гуцал фармували в Бойл, Алберта, де покійний завів фармерську господарку на більшу скалю.

Попри свою працю на фармі, покійний присвячував багато часу для своєї родини. Його всі діти здобули вищу освіту та були виховані в любові та прив'язанні до своєї Церкви та свого народу. Не лише діти, але й онуки покійного ставилися до нього з глибокою пошаною та любов'ю.

Фармуючи на Бойл, покійний Йосиф був одним із перших основників та організаторів церковної громади та парафії на Бойл, де досі є церква, збудована українськими піонерами, до яких належав теж і покійний Йосиф. Він був теж через довгі роки в церковному комітеті та, як було потрібно, послугував у церкві під час відправ.

Був він теж свідомим свого національного походження й, де міг, підпомагав українські організації та радо жертвував на національні цілі. Після минулої війни допоміг деяким з українців, що жили в таборах утікачів у Німеччині, переїхати до Канади.

Хоч покійний зачав фармувати вже в старшому віці, то він належав до тих українських піонерів, що корчували й виробляли землю під засів збіжжя, збільшуючи посівну площу в Алберті. Праця була нелегка, а часи важкі, бо то був час затяжної господарської кризи в Канаді, де фармерство зовсім не оплачувалося. До того на початку фармування мешкальний дім на фармі згорів зимою й приходилося переживати ту зиму в холоді в тимчасово збудованій хатині.

Покійний Йосиф все своє життя був прив'язаний до своєї церкви й своєї релігії. Коли йому прийшлось доживати свої останні роки життя в домі своєї дбайливої дочки Евгенії та зятя д-ра С. Яремчука в Едмонтоні, то він постійно ходив до катедральної церкви св. Йосафата й часто приступав до св. Тайн.

Послідні два роки перед смертю він важко хворів й перед смертю відбув важку операцію, після якої й розпращався з цим світом. Перед смертю прийняв св. Тайну Маслосвяття.

Покійний полишив у глибокому смутку: двох синів Фреда та Йосифа, оба в Бойл, Алберта, три дочки: Евгенію, зам. Яремчук, Ольгу, зам. Городинську та неодружену Міллдред всі три в Едмонтоні, 9 внуків та чотирьох правнуків. Кромі того одного брата Василя в Монреалі та три сестри: Анна, зам. Рудий в Едмонтоні, Соня, зам. Якоб та неодружена Павліна Гуцал — обі в Монреалі.

Глибокий жаль та сум залишив покійний теж між тими, з якими він жив та які його знали й шанували.

Дружина покійного відійшла у вічність 18 листопада 1954 р.

Похорон покійного розпочався панахидою, що її в каплиці Похоронного Заведення Парк Меморіял відслужив у вівторок, 14 грудня 1971 р. о. митрат М. Сопуляк. Заупокійну Службу Божу та похорон відслужив о. М. Сопуляк в катедральній церкві св. Йосафата в середу, 15 грудня. Він теж попращав покійного, якого вперше стрінув у церкві в Бойл, безпосередно після свого приїзду до Канади в 1949 р., в послідну дорогу.

Тлінні останки покійного зложено на католицькому цвинтарі св. Иоакима в Едмонтоні.

Після похорону відбувся в домі д-ра Степана та Евгенії Яремчуків поминальний обід. З нагоди похорону склав зять та дочка покійного д-р Степан і Евгенія Яремчуки 20.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійному Йосифові, нехай Милостивий Господь дасть, по його многих трудах та жертвенній праці, царство небесне.

Річна передплата „УВ" — тільки $6.00

ПІДГОТОВЛЯЮТЬСЯ НАСТУПНІ СУДИ

(закінчення з стор. 2.)

дах критично висловлювався про методи навчання марксизму та про місцеве партійне керівництво.

Безпосередньою причиною засуду Решетника стало те, що він написав відкритого листа на оборону Олександра Солженіцина до московської «Літературної газети» після того, як у ній появилася спрямована проти Солженіцина стаття американського журналіста Д. Ріда. Органи КГБ вимагали від Решетника, щоб він забрав назад свого листа, якого, очевидно, «Літературна газета» не надрукувала. Коли Решетник відмовився, його звільнили з праці. Він повернувся до своєї матері, що живе біля Києва і там його арештували. Решетника судили на закритому суді, і висота присуду покищо не відома.

У зв'язку з арештами, що відбулися при кінці минулого року і в січні ц.р. в Україні слідство ведеться по лінії кількох груп, зокрема київсько-львівської, отже, Івана Світличного, Вячеслава Чорновола і Євгена Сверстюка, про що вже повідомила совєтська преса, і одеської, себто дружини Святослава Караванського, Ніни Строкатої, Олекси Різникова, лікаря Притики та Юрія Шухевича. Попереднє повідомлення про арештування Юрія Шухевича, сина кол. головного командира УПА Романа Шухевича, потвердила у спеціяльній кореспонденції з Москви англійська газета «Дейлі телеграф».

Підготовка до згаданих двох процесів проходить в атмосфері, що нагадує часи сталінського терору в 1930-ті роки. Поширяються вістки про здогадні зв'язки арештованих з закордонними „імперіялістами", про „підпільні організації", про „державну зраду", що її мовляв, допустилися І. Світличний та інші. На особливий моральний терор наражені родини й знайомі арештованих, яким погрожують репресіями і викидають з праці.

Рівночасно проводяться дальші арешти. В Києві арештували, м.ін., Володимира Рогинського та Любу Середняк. Є також вістки, що арештованим мав би бути кандидат філософських наук Леонід Коваленко.

Щодо арештованого минулого року проф. Леоніда Плюща, що був членом ініціятивної групи для оборони прав людини в СРСР, його, за найновішими вістками, мали б судити окремо.

Існує також небезпека, що його можуть проголосити психічно хворим і примістити в лікарні для божевільних, що в грудні 1971 р. зробили м.ін., з Анатолієм Лупиносом.

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приґравати українські мелодії, а ансамбль українського танцю „КОБЗАР" буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

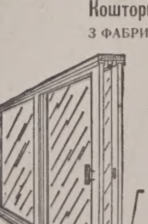

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

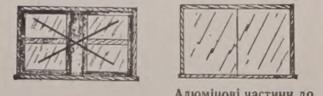

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

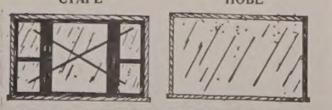

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

ВЕЛИКА ПРОВИНА: ДУХОВНІ ПОКЛИКАННЯ Є; АЛЕ ВОНИ ПРОПАДАЮТЬ

(закінчення з стор. 2.)

дозволить, щоб його Церква була позбавлена священиків». Годі, отже, казати, що «брак» покликань, тобто нема їх!

ВИННІ МИ ВСІ

Що ж діється, що ряди священиків змаліли і не доповняються? Що стається з тими Божими іскрами, що їх Господь вкладає в серця своїх вибраних? Нам усім треба признати за собою велику провину. Вона — за нами. Великий і важливий дар покликань м и, л ю д и, губимо, душимо, відкидаємо. Замість казати «брак покликань», ми, в щирім покаянні, повинні назвати це нашою великою провиною, що Христові покликання у світі сьогодні згубились і затратились між нами.

Щось не дає тим покликанням рости, хоч Господь їх посилає.

Як це стається? Як ми допускаємось великої провини, навіть не помічаючи цього?

Розпічнімо від спільноти: національної і церковної. Згаданий документ II Ватиканського собору каже так: «Обов'язок сприяння покликанням належить до всієї християнської громади, яка повинна це здійснювати передовсім життям вповні християнським».

Звернім увагу, як світські товариства чи й сама держава дбають про збереження покликань для різних світських діяльностей. Армія плекає серед молодих подив до війська і захоплення навіть такою річчю, як війна. Серед іграшок бачимо велику кількість всякої пластикової «зброї», танків та олив'яних вояків; відповідні фільми показують геройство, відвагу.

Промисловість не стоїть позаду. Там теж різними цікавими способами плекають бажання винахідливости серед молоді.

Чи так само робиться і в ділі священичих покликань? Є християнські країни, що кожного року влаштовують виставки про працю місіонерів, священиків - виховників. Але цього мало! Коли нарід хоче, щоб священичі і чернечі покликання, які посилає Христос, не згубились, мусить у своїм суспільнім і церковнім житті в тому напрямі принаймні стільки робити, що і в інших ділянках свого життя. Інакше — буде винуватим, що духовні покликання в нього губляться і хтось інший забере їх для себе.

Чи ми, українська організована громада в світі, в своїй широкій діяльності могли б похвалитись, що в ділі священичих покликань ми зробили хоч десяту частину того, що ми зробили в ділі плекання, напр., пошани до геройства, патріотизму?

Пам'ятаймо про слова згаданого документу собору: „Ця дійова співпраця цілого народу Божого в плеканні покликань відповідає дії Божого Провидіння, яке людям, божественно вибраним до участи в ієрархічному священстві Христовому, дає відповідні дарування та спомагає їх своєю ласкою».

Великим огнищем, де плекаються покликання, є школа. Щасливий нарід, що має школи, де Церква має свої права у вихованні, де на стінах перед дітворою висить хрест — символ Того, що каже: ходи за мною. Знаємо з досвіду, який великий вплив учителів, що самі захоплені якоюсь справою і своє захоплення передають учням.

Наші колишні вчителі, наприклад, греки і латини передавали своїм учням бажання вивчати мовознавство, і з них потім виходили добрі філологи чи загалом любителі мовознавства. Так може бути і з священичими покликаннями.

Скільки добра зробили добрі вчителі, що, помітивши священиче покликання в юнака, додали йому заохоти і піддержки, щоб він пішов за Христом, а не за іншими приманами.

Вчитель — то сторож усіх покликань. І це його відповідальність. Він не може обмежитись лише до свого навчального предмету, але, як виховник, має слідкувати за «вродженими талантами», їх піддержувати і, дуже часто, виявляти їх самому юнакові, який себе не спостерігає.

Поганий був би вчитель, що глузував би, коли б юнак виявив йому своє бажання стати священиком, і радив би щось інше. Він учинив би велику провину, загасивши святу Христову іскру.

Найкраще огнище плекання священичих і духовних покликань — то родина. «Вона, як каже Ватиканський собор, є наче першою семінарією». В родині народжуються і плекаються покликання взагалі. Батько лікар часто передає своє замилування медицини синам, родина музиколюбів виплекає любителів музики.

З другого боку, також у родині найчастіше губиться Христове покликання. Брак побожности батьків, холод до Церкви, брак молитви — то грізні вороги, що душать Христові покликання в родині.

Скільки чернечих покликань пропало лише тому, що батько чи мати казали синові чи дочці аж такі грізні слова: «по моїм трупі підеш до манастиря»! Скільки покликань пропало через глупі розмови про священиків, про релігійні справи, скільки Христовим іскор згасло тільки тому, що в родині був культ грошей, вигоди й забави! Велика провина у багатьох батьків, що, спостерігаючи священиче серце у своєї дитини, робили все можливе, щоб увагу юнака звернути на що інше.

Тут можна б вичислити велику кількість сумних випадків і написати сумні повісті життєвих трагедій. Хто вибрав синові іншу дорогу і відібрав його Христові, хай знає, що той син на іншій, не своїй дорозі не буде щасливий. Горе тому, хто перекреслив Христовий плян.

ВИХОВНИКИ

Хоч нелегко це писати, треба сказати, що велика провина може бути і за нами, священиками. Коли до втомленого Христа під кінець Його дня праці хотіли прийти матері з дітьми, апостоли казали їм іти геть: Учитель потребує відпочинку... Було це співчуття до втомленого Христа, але, мабуть, теж трохи бюрократичного духу з «урядовими годинами»: день праці закінчився — не турбуйте! Св. Письмо не скриває Христової реакції на слова апостолів. Кажеться: «зганив їх». Хто приходить до Нього — тому Його рамена завжди відкриті.

Скільки покликань може пропасти назавжди, коли в духовнім вихованні, в церковних школах і семінаріях переважає дух «урядовщини», леґалізму і правильн и к а. Скільки лиха може бути з того, коли настоятелі — люди нервові, люті, хворі, нетерпеливі чи обмежені.

Згаданий вище документ Ватиканського собору перестерігає: «Вишкіл вихованців залежить і від розумних законів і п е р е д у с і м від здібних виховників. Директори і професори семінарій нехай вибираються з найкращих людей». І дальше: «А директори й учителі нехай основно зважать, як дуже від їхнього способу думання й діяння залежить вислід формування вихованців».

Христове покликання часто міститься в делікатних і крихких людських посудинах, які навіть легким ударом можна розбити.

Христос у час своєї діяльности не прийняв кількох охочих, що хотіли з Ним іти. Були вони різного типу люди. Деякі хотіли йти з Ним, але їх погляд був роздвоєний: іти за Христом, але не зривати зі своїм домом, зі своїм добром. Уздоровлений біснуватий теж на радощах хотів іти за Христом, але його дуже прикре минуле таки не дозволяло йому опинитись в апостольськім гурті. Однак Христос н е п р о г н а в ні одного свого учня, хоч чимало виховних клопотів мав з ними, а деякі таки прикро провинились. Деякі учні с а м і покинули Його, коли не видержали проби віри по Христовій євхаристійній мові. Сам Христос не прогнав, не викинув ні одного!

У недавньому всесвітньовідомому фільмі «Савнд оф мюзік» знаменито показано виховний підхід настоятельки, що вміє глибоко, по-Божому розцінити покликання і не міряє особи тільки метром манастирського реґуляміну.

Навіть невідповідний юнак, чи, як кажемо, без покликання, повинен вийти з семінарії з добрими спогадами про неї, а не як її ворог. Звернув на це увагу Ватиканський собор: «А невідповідні (кандидати) в ч а с н о й п о б а т ь к і в с ь к и будуть напрямлені до інших обов'язків та п і д д е р ж а н і в тому, щоб у свідомості свого християнського покликання радо брались до мирянського апостольства».

Скільки молодим семінаристам у церковних школах — наших і чужих — доводилось проходити зайвих «страхів»! Скільки було засуворих санкцій! Знаю автентичний випадок, що високопоставлений монсіньор, який був відповідальний за духовну семінарію, подавши семінаристові до відома, що його усунено, ще й додав: «ти, сину, не будеш священиком на віки віків». А може, той міг бути, якби не міряли його лише реґуляміном і власними настроями?

Покликання — то благодать, про яку ми, люди, не можемо давати жодної остаточної оцінки. Завелика відповідальність висказувати таке категоричне твердження, яке я навів.

Якийсь хвилевий — виправданий чи невиправданий — опір чи бунт у молодої людини ще не є певним доказом «браку покликання». Хто з нас не був і не є бунтарем у малих і великих речах? Кожний гріх є бунтом проти Бога, а хто з нас без гріха? Сама зовнішня дисципліна не є повним мірилом християнина, також кандидата на священика.

Треба виразно сказати, що може бути о с о б и с т а провина в того, кому Христос дає покликання. Иону Бог посилає у Ніневу, щоб її опам'ятати. Пророк одержує поклик і завдання. Який він наївний, коли намагається забути своє завдання і їде в противну сторону. Який смішний самообман!

Під цим оглядом історія пророка Иони дуже повчальна. Бог не відбирає Ионі покликання, але він проходить нелегку пробу!

Скільки в світі Йонів, що опинились на розбурханих хвилях тільки тому, що не пішли за Божим покликом! Як прикро звучить висказ, що чуємо і в світському житті: «розминувся зі своїм покликанням», «це не його робота», «закопав талант».

Бог покликав до одної справи, а молодий чоловік вибрав щось інше і скрахував в житті не раз трагічно, печатаючи свою долю не менш трагічним висказом: «Я зробив велику дурницю, що не пішов за голосом».

ПИТАННЯ ДОЛІ

Для молодих людей питання покликання — то питання долі. Їм треба в молодості раз-у-раз просити, повторюючи слова Псалма: «Скажи мені, Господи, путь мою, якою мені іти».

Наш філософ Сковорода залишив цікаві рядки про покликання. Написані вони мудро, але просто та ясно: «Світ подібний до театру. Щоб поставити в театрі гру з успіхом і похвалою, ролі розділяються за з д а т н і с т ю (себто покликанням). Актора хвалять не за визначну ролю, а за добру гру. Я довго роздумував над цим і по довгій призадумі над собою побачив, що в театрі світу я не можу представити ніякої ролі успішно, як тільки скромної, простої, самітної людини. І я цю ролю вибрав, взяв і з неї з а д о в о л е н и й. Коли б я сьогодні почув, що відважно можу рубати турків, я б сьогодні прив'язав собі шаблю, надів панцер і пішов би служити у війську. Праця при вродженій с х и л ь н о с т і (покликанні!) є вдоволенням».

У всьому треба йти за Божим покликом. Коли ж ідеться про окремий поклик на службу Богові, то тут не можна ані оглядатись, ані пручатись. Кличе Господь неба і землі!

Кличе до праці, в якій Він сам помагатиме і ніколи не покине. Це найважливіша служба, і по її щасливім закінченні чекає окрема вічна нагорода. Служба ця пов'язана не з вигодами, в ній нема місця на себелюбство; вона повна жертви і самозречення, але в ній ніколи не працюється самотньо, ані безпомічно. Як у ніякій іншій світовій службі, — у службі священика на кожному кроці — присутній Бог! І не дивно. Він сам покликав, і то для своєї великої справи спасіння.

Чи розумно бути глухим на такий поклик? Чи не є молодечим божевіллям кидати службу Володареві володарів і йти служити якійсь кольоровій миляній баньці? Чи не може бути і тут великої провини?

Щоб Христові покликання не пропадали, всі мусимо працювати і дбати. Покликань на священиків не бракує; коли ж їх нема — значить: вони пропали, загубились. Щоб вони не пропали, усім нам треба менше нарікати на «ворожі вітри» в сьогочасному світі, а більше усвідомити нашу відповідальність перед Христом, перед нашою Церквою та її дальшою історією.

—o—

Про тих, яких не згадується

Дуже часто маємо серед нашої спільноти відданих і працьовитих одиниць, які ввесь свій вільний час віддають праці в організаційному житті поза рямцями свого фахового звання, а про яких дуже мало, а то й зовсім не згадується в пресі ані в інших середниках комунікації.

учитель Василь Косташ

Одним з таких визначних одиниць то, без сумніву, п. Василь Косташ, що походить з відомої піонерської сім'ї Косташів, з округи Веґревил, Алберта. В родині було їх шістьох братів і всі вони закінчили університетські студії, а тепер успішно працюють у своїх професіях. Свою професію Василь розпочав уже багато років тому назад та працює вній ще й тепер, хоч офіційно він уже на емеритурі.

Василь Косташ прийшов на світ 1906 р. Початкове та середньошкільне навчання дістав він у Веґревил, а закінчив його в Едмонтоні. Вже в 1931 р. він здобув університетський диплом Бакалавра торгівлі (B. Comm.), а в десять років пізніше диплом Бакалавра шкільництва (B. Ed.). Жкільництво стало відтак його вибраною ділянкою праці й у цьому напрямі він поглиблював своє знання, здобуваючи новий ступінь кандидата наук шкільництва (M. Ed.). В тому самому часі він працював при відділі кореспонденційного шкільництва, де, завдяки його стараннями впроваджено також навчання української мови кореспонденційним шляхом. Через наступних два роки п. В. Косташ був директором Іспитувального відділу при Міністерстві освіти Алберти. Від 1952 р. п. Косташ був учителем середньої школи ім. Вікторії (Victoria Composite High), а пізніше дістав призначення на голову відділу комерційного шкільництва в середній Школі ім. Мекнелі (McNally High), на якому то становищі він був до часу своєї емеритури в 1971 р.

Крім своєї щоденної праці в шкільництві, п. В. Косташ занимав ще такі становища: Він був:

— асистентом ґенерального секретаря Асоціяції вчителів Алберти (ATA) 1951-52 р.,

— президентом відділу цієї асоціяції в Ту Гиллс, через 5 років,

— представником до Провінційної екзекутиви від північно-східньої Алберти через три й пів року,

— представником едмонтонського дистрикту через два роки,

— секретарем місцевої асоціяції вчителів кореспонденційного відділу шкільництва через два роки,

— секретарем Комітету модерних і клясичних мов при Асоціяції вчителів Алберти через вісім років,

— організатором і основоположником асоціяції вчителів української мови, афілійованої з комітетом модерних і клясичних мов Алберти.

Та то ще не все. Крім цієї широкої діяльності в ділянці шкільництва ,він був через два роки заступником голови української православної громади при парафії св. Івана, а через вісім років її секретарем. Був теж членом Ради директорів Інституту св. Івана через чотири роки й головою Союзу Українців Самостійників відділу в Едмонтоні.

В тому самому часі він ще находив час вчити студентів в Інституті української мови й історії. Тепер п. Косташ є членом Українського Клюбу Бизнесменів і Професіоналістів. Тут він був одним з тих, що виготовляли чимало писем („брифів") у справі українського шкільництва, що були представлені до федерального і провінційного урядів. Черговий меморіял у тій справі буде предкладений нашому провінційному урядові з початком місяця червня цього року.

Без перебільшення треба сказати, що тільки завдяки наполегливій і безпретенсійній праці таких одиниць, як п. В. Косташ, наша спільнота може втішатися чималим поступом в ділянці нашого шкільництва в Алберті. Є ще й багато інших таких ревних працівників, про яких заслуги ще за їхнього життя варто згадати й поділитися з ними радістю та гордістю з їхніх осягів.

П. В. Косташ, відповідно до свого віку, повинен втішатися безжурними днями відпочинку емерита, але він того не робить. Він тепер, як і передше, не занехує ні заходів ні трудів, якщо йдеться про справи навчання української мови й культури.

Можливо, що те все п. В. Косташ міг осягнути завдяки свому щасливому сімейному вогнищу. 1939 р. він одружився з Марією Максимюк, одною з кращих членів його учительського складу, в часі вчителювання в Гари-Гіл.

П-і Косташ, також ґрадуантка университету з дипломом Бакалавра шкільництва, є не менше діяльна в себе вдома, при церковній громаді і в школі. Господь поблагословив їх вдома доньками Мирною і Дженис, які також закінчили университетську освіту, здобуваючи ступені Кандитатів наук шкільництва. За свої навчальні осяги вони здобули чимало стипендій, завдяки чому могли подорожувати й звидіти багато чужих країн.

З глибокою вдячністю згадуємо тиху невтому працю п. В. Косташа для своєї української спільноти й надіємося, що Милостивий Господь наділить його ще багатьма щасливими роками при добрім здоров'ї та дасть йому сил цю працю продовжувати.

Голос має мейор Едмонтону

ШВЕДСЬКИЙ АМБАСАДОР

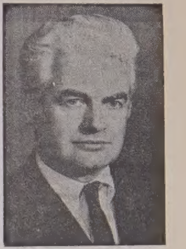

Айвор Дент, мейор

Недавно шведський консул в Едмонтоні п. О. Францен прийшов до мойого бюра з візитою із шведським амбасадором у Канаді Дост. Е. Мелмеюс-ом. З розмови вийшло, що шведський амбасадор був дуже добре обзнайомлений із нашими міськими проблемами й жваво ними цікавився. Того дня вечером я стрінувся знову із шведським амбасадором на прийнятті в Шведському центрі. В часі двох зустрічей із шведським амбасадором я довідався деякі дуже цікаві речі про муніципальні управи в Швеції.

Я не хочу пробувати переповідати цілої нашої розмови, але я довідався в часі розмови одну цікаву річ. А саме, що муніципалітети в Швеції не опираються на податкові від нерухомостей, як на основному джерелі прибутків. Вони радше мають право обнижувати прибутковий податок.

В Швеції, згідно інформацій, які я дістав від п. Мелмеюс-а внесок із прибуткового податку становить прибл. 40% всіх податкових внесків. З того приблизно 25% йде до муніципалітетів. Швеція має й досі ще податок від нерухомостей, але, відповідно до канадського стандарду, він є відносно низький.

Я не хочу піддавати думки, щоб канадські міста, а зокрема Едмонтон, вмішувалися в справу прибуткового податку. Я не думаю, що вони повинні то робити. Але я думаю, що то було б много легше для платників податку, якщоб частина прибуткового податку, який збирають вищі уряди, була передавана муніципалітетам, щоб вони могли зменшити тягар податку від нерухомостей.

Я думаю, що цей проект заслугує на увагу урядників вищих урядових чинників. Я не гадаю, що для муніципалітетів буде можливим в наступних роках забезпечити послуги, які вони виконують тепер, лише з оплат, які вони дістають з податків від нерухомостей.

Я думаю, що нам треба буде бути більше реалістичними. Більшість мешканців Канади, живуть тепер у великих міських осередках, як прим. Едмонтон і Келгари і ті міста тепер займаються постачанням тих послуг, якими колись займалися провінції та федеральний уряд. Якщо міста будуть мати за завдання обслугувати відборців, тобто своїх мешканців, то вони мусять дістати відповідні засоби, щоб могти виконати своє завдання.

Я не предбачую, безпосередної і скорої зміни теперішного положення, але я вірю, що політики на всіх щаблях адміністрації зрозуміють, що то, що я сказав, має свою основу, і чим скорше вони дійдуть до того переконання, тим краще то буде для всіх канадців.

Айвор Дент, мейор

Ivor Dent

—o—

Европа то велика казка про чартерові польоти

ВАШ АҐЕНТ ПОДОРОЖЕЙ І Сі-Пі-Ер МАЮТЬ БАГАТО РІЗНИХ ДОРІГ ДО ЕВРОПИ

ДЛЯ ВАС ПРАВИЛЬНА ЛИШЕ ОДНА

Чартерові польоти до Европи догідні для деяких людей. Через це СіПіЕр має чартерові лети. І ми можемо подати вашій секретарці докладні інформації про це. Але для інших людей чартеров польоти можуть бути закоштовні і занадто обмежуючі. Дивно вам? Ця сторінка допоможе вам вирішити, чи вони зручні для вас. Тоді ваш аґент подорожей може допомогти вам плянувати вам вакації, які були б досконало достосовані до часу, що ви можете використати, грошей, які можете видати, та того, що ви схочете мати із ваших вакацій в Европі.

Якщо порівняєте оці пляни подорожей, можете бути певні, що ваші вакації не покажуться у висліді такими, що були догідні для кого іншого.

Чартерові польоти

Чартерові польоти дуже догідні для людей, що їх не турбує, якщо вони летять з більшою групою подорожніх, і хотять летіти лише до одного місця. Але чартерові літаки не завжди є найдешевшою дорогою до Европи. Ви платите додатково за кожну милю після прибуття до Европи. Всі діти понад два роки життя мусять платити повну оплату за переліт. До того ви мусите бути повновартісним членом клюбу через шість місяців. Як повідомили недавно газети, на чартеровому польоті відкрито одного подорожнього, що не був повновартісним членом клюбу, у висліді чого відкликано політ й усі пасажири залишилися на льоді. Деколи чартеровий політ складається з двох груп, і якщо одна група відмовиться летіти, ви мусите доплачувати до квитка, щоб вирівняти кошта перельоту.

Прогульковий політ на 17 - 28 днів

Цей політ передбачений для людей, що мають три тижні вакацій, хоч його можна продовжити до 28 днів. Ви мусите бути в подорожі найменше 17 днів. Ви можете по дорозі задержатися ще в двох місцях в додатку до вашого кінцевого місця подорожі. Тут не потрібно ніякої групової поїздки ані задатку наперід ви летите звичайним літаком, коли хочете. Квиток коштує бл. 65% звичайного квитка на економічний переліт. Діти нижче 12 років платять половину.

Прогульковий політ на 29 - 45 днів

Це справді ощадностева подорож — на $58 до $120 менше, як подорож на 17-28 днів, залежно, куди в Европі ви їдете. Ідеальна для тих, що мають вакації місяць або більше. Можна зупинитися один раз по дорозі до кінцевого місця подорожі. Не потрібно групи. Подорожуйте кожного дня, який вам вигідний, нормальним літаком. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Але пам'ятайте: ви мусите бути в дорозі найменше 29 днів.

Спільна група із 40 осіб

Ще більша ощадність на цій подорожі — до $164 на 17 - 28 денній подорожі — відповідно до сезону та до місця подорожі в Европі. Подорожувати можна котримнебудь літаком протягом року, якщо ви подорожуєте з групою 40 осіб, замість повного літака й ви не мусите зобов'язуватися приземлюватися денебудь й група може летіти й вертатися, коли захоче. Діти нижче 12 років платять половину. Але пам'ятайте: ви мусити відлітати й вертатися з цілою групою — 40 осіб.

Крім того, є ще економічний переліт

На перший погляд він виглядає менше поплатний. Зате він дозволяє на задержку на необмежений час (аж до одного року). Ви можете залишитися на так довго, як вам завгодно в багатьох містах по дорозі до вашого кінцевого місця подорожі. Ви можете повертатися до дому з іншого міста, як те, що було кінцевим у вашій подорожі. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Якщо шукаєте вигідної подорожі, то це подорож для вас!

По інформації звертайтеся до нас, пишучи (англійськими буквами) ваше ім'я та адресу на понижчому купоні:

CP AIR — Room 202 NAR Bldg. Edmonton

NAME ....
ADDRESS ....
PHONE ....
Where are you going ....
When are you going ....
How many of you are going ....

CP Air

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» — то справа на ввесь світ.

Edmonton CP AIR Phone 429-6371 | Calgary Phone 265-8300 | Winnipeg Phone 942-0141

Вісті з Едмонтону

ВИСЛІД КОНКУРСУ ПИСАНОК

Конкурс писанок, що його влаштував другий відділ ЛУКЖ в Едмонтоні, пройшов з успіхом. Всіх писанок прийшло 50. Цього року конкурс був дещо відмінний від попередніх конкурсів, бо створено окремий відділ для молоді з шістьома нагородами. В той спосіб молодь мала нагоду зацікавитися нашою традицією писанок. Під час виставки було надзвичайно мило зауважити, як молодь приглядалась писанкам.

Оціночна комісія, в складі трьох осіб: п-і інж. Базюк, п-і С. Скрипник і п-і М. Татчин вибирали понумеровані писанки на нагороди. Відповідно до їх рішення, на перший погляд впадали в око писанки, виконані по мистецькому, з найбільшою прецизністю і відтвореним традиційним орнаментом.

На першу нагороду вибрано писанку ч. 4, котру написала п-і Стурко. Писанка розписана гуцульським орнаментом і виконана з найвищою прецизністю. П-ю Стурко з Калмер, Алберта, можна зачислити до мистецьких виконавців писанкового мистецтва.

П'ЯТЬ НАГОРОД НА КОНКУРСІ писанок II відділу „Доброї волі" в Едмонтоні: перша нагорода ($40.00): п-і Л. Стурко, Калмар, Алта; друга нагорода ($30.00): п-і С. Кол, Едмонтон; третя нагорода ($20.00): п-і С. Коришко, Едмонтон; четверта нагорода ($15.00): п-і Ю. Воловик, Едмонтон; п'ята нагорода ($10.00): п-і Д. Головата, Едмонтон.

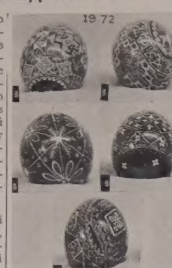

П'ЯТЬ НАГОРОД ПО П'ЯТЬ ДОЛЯРІВ: п-і М. Семчук, Едмонтон; п-і І. Ярмій, Вінніпег, Ман.; п-а І. Сірик, Ст. Кетеренс, Онт.; п-і П. Гавазюк, Ніпава, Ман.; п-і Н. Вигера, Гері Гил, Алта.

На другу нагороду призначено писанку ч. 18. П-і Кол з Едмонтону дуже вміло скомпонувала сучасний твір, побудований на традиційному мотиві хрестика, який можна назвати „неперевершена ґеометрія". На писанці лінії горизонтального і вертикального поділу, творять 521 хрестиків, в чотирьох кольорах: білому, жовтому, червоному та чорному. Праця писання надзвичайно прецизна і велика.

На третю нагороду призначено писанку ч. 40. П-і Корисько з Едмонтону створила власний твір по традиції. Композиція орнаменту цікава кольорами, на крапанковому тлі виведені прецизні лінії поділу. Кольори традиційні, гуцульські.

Четверту нагороду одержала п-і Воловик з Едмонтону. Взір гуцульський з добрими кольорами.

П'яту нагороду одержала п-і Головата за писанку ч. 37. Писанка чітко виконана в добрих кольорах з християнськими мотивами — риба, хрест з лозою.

Шосту нагороду одержали писанки ч. 11 (п-а Яремій — Вінніпеґ), ч. 34 п-і Виґера, Гери Гилл, Алберта; ч. 15 п-і Гавазюк з Манітоби, якої, писанку відсунуло від вищої нагороди те, що кольори не були відповідні. Іванка Сірик з Сент Кетеринс відзначається рівним виведенням орнаменту, а писанка ч. 35 писанка п-і Семчук з Едмонтону добрими кольорами і доброю формою яєчка, що підібрала до орнаменту.

В молодечому відділові, назагал, прийшло досить мало писанок. На першу нагороду призначено писанку п-и Стурко з Калмар. Її писанка то гуцульський орнамент писанки і надзвичайно рівно виведений. Другу нагороду одержала 14 літня Галя Цегельник з Калґари, Алберта; третю нагороду одержала Ліда Кунда з Едмонтону за традиційну писанку, (кольори надзвичайно добре відтворені); четвертою нагородою відзначено три слідуючих писанки: Михайло Слободян з Монтреалю за писанку „Боже Око", писанка Петрусі Маланчук (7 років) з Едмонтону; і знову п-а Стурко (16 років) з Калмар за писанку надзвичайно добре виконану.

Всі інші писанкарки заслуговують на признання як і за кольори так і за добре виконання і власні композиції. Наші конкурси то підсумки праці, знання орнаменту й традиції писанки. Наша писанка широко спопуляризована тепер, але стараймося щоб вона задержала назву „писанка", як твір українського народу.

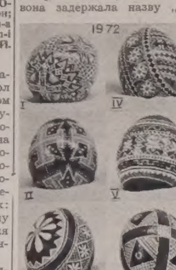

ШІСТЬ НАГОРОД ЗДОБУЛИ представники відділу молоді: перша нагорода ($20.00): п-а Л. Стурко, Калмар, Алта; другу нагороду ($15.00): п-а Г. Цегельник, Калгарі, Алта; третю нагороду ($10.00): п-а Л. Кунда, Едмонтон. Три нагороди по п'ять долярів: п-а Л. Стурко, Калмар, Алта: п-а П. Маланчук, Едмонтон; п. М. Слободян, Монреал, Кве.

За посередництвом комітету конкурсу писанок при другому відділі ЛУКЖ, в місті Едмонтоні улаштовано виставку і показ писання писанок в крамницях Гадсен-бей і в Борд-вок.

На цьому місці треба скласти щиру подяку всім тим, які причинилися до влаштування конкурсу та учасникам конкурсу.

Писанка в'яже нас з рідним краєм і Христовим Воскресенням!

Н. Цинцар

Чай ЛУКЖ

Весняний чай відділу ЛУКЖ парафії св. Володимира відбудеться 30 квітня від години 2 до 5 пополудні.

Підчас чаю виставка українського народного мистецтва.

Чай відкриє д-р В. Байрак, голова Товариства українських професіоналістів і бізнесменів.

Імпрезу організують п-і М. Тимко і Г. Жмуда. Голова відділу — Н. Яніцька.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 22 квітня:

від 9 до 12 полудня в новозбудований залі парафії Успення, 156 вул. - 104 авеню: продаж уживаних речей («руміджсейл»).

* * *

у залі УНО, 10629 - 98 вул. заходами ОУК родинна забава. Початок о 8-ій год. веч.

* * *

Неділя, 23 квітня:

о год. 2—5 попол. в УНДомі, 9620 - 109 авеню: весняний базар парафії св. Юрія старанням Марійської дружини пань (продаж домашнього печива і вишивок).

* * *

від год. 2 — 5 попол.: річне чайне прийняття парафії Покрова Пресв. Богородиці в Беверлі, в школі св. Миколая, при 38-ій вул. та 115 авеню.

* * *

год. 8 вечора в залі Культурного центру св. Василія, 10819 - 71 аве. Українська драматична асоціяція влаштовує виставу двох комедій — одної в українській та одної в англійській мові.

* * *

Середа, 26 квітня:

о год. 7:30 веч. у Пластовому Домі: сходини пластунів-сеньйорів і доповідь про гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного в 350-річчя його смерти.

* * *

Субота, 29 квітня:

о год. 7-ій веч. сходини гуртка книголюбів у п. М. Кейван, 11142 - 97 вул.

* * *

Неділя, 30 квітня:

від 2 до 5 год. попол. у залі УНО (10629 - 98 вул.) весняний чай Організації українок Канади та виставка експонатів керамічної школи О. Манастирської і її доповідь про кераміку.

* * *

о год. 3.30 попол. в УНДомі: весняний чай і показ українських народних і сучасних одягів (дружинники Спілки української молоді).

* * *

Субота, 6 травня:

в залі «Роял Гленора Клюб» весняний баль ОЖ ЛВУ (оркестра п. Чорновола).

Дитяча вистава «в чужім пір'ю»

Велику ролю в ширенні культури й мистецтва відіграє сцена. Всякі вистави та рецитації дуже корисно впливають на слухачів, які чують рідне чисте слово. Важливим є, щоб наша молодь, наша дітвора пізнавала свою чисту українську мову і її вивчала.

До цього багато допомагають дитячі вистави, де молодь сама бере участь і вивчає ролі.

Організація молоді „Пласт" в Едмонтоні у своїй виховній програмі бере до уваги також дитячі вистави, як один із засобів виховання молоді. Зорганізувала молодечий ансамбль „Юна мрія", який буде приготовляти різні п'єси дитячі оперети тощо.

16 квітня ввечері в залі УНО відбулася вистава цього молодечого ансамблю: п'єса-казка „В чужім пір'ю" Марійки Підгірянки. Вистава була повчальна й актуальна.

Всі ролі у виставі грали самі молоді актори. Грали бездоганно. Чиста українська мова лунала зі сцени і мило вражала слухачів.

Вистава буа переплітана танцями, хороводами і співами. Спів квіточок звучав дуже гарно, чисто і милозвучно. Декотрі з виконавців роль виявили вже свої акторські, сценічні здібності.

Строї квіточок і декорація сцени були ефектовні і викликували присмне враження.

Оркестра молодих пластунів пригравала до танців і пісень.

Назагал вистава мала гарний моральний успіх :кожний чув, як наші діти говорять до нас зі сцени чистим українським словом.

Організаторам вистави належиться признання за ввесь труд.

Мистецький керівник і режисер — Марія Дитиняк; музичне оформлення — С. Яременко; танці — Н. Маївська; костюми — Н. Цинцар; декорація сцени — О. Манастирська.

Заля УНО була повна.

У кінцевому слові станичний „Пласту" п. Саварин коротко вказав на вагу таких вистав, подякував всім, хто причинилися до успіху вистави. Режисерці п-і Марії Дитиняк піднесено китицю квітів.

Бажаємо організаторам дальших успіхів у розпочатій праці.

О. Р.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ПОДЯКА

Чудом уздоровлена почуваюся до милого обов'язку прилюдно подякувати шановним лікарям: д-р М. Середі, моєму сталому лікареві за синівську опіку, д-р В. Павлюкові — операторові та д-р Г. Стефаникові.

Дякую теж всесв. отцям: В. Тарнавському — пароховi та д-рові Є. Камінському за духовну опіку. Всім іншим отцям духовним та всім приятелям і знайомим за св. молитви, що їх милосердний Господь вислухав.

Дякую всім, що мене відвідували в шпиталі. Нехай Всевишній нагородить Вас усіх стократно.

Едмонтон. **Стефанія Стефанів**

РОЗМОВИ ПРО СВЯЩЕНИКІВ

Кому належить шана, віддаймо її. Зміряю до того, що частенько чується в щоденних розмовах. А де вже мова про отців парохів чи інших отців душпастирів, то так говориться, як собі рівних, а може, деколи й нижчих.

Як хто має бодай трішки шляхетности, напевно відчуває, так не годиться. За своїм достойним званням священик є кимсь більшим, вищим, як кожний з нас, мирян.

Як не раз люди ображаються, коли хто не додасть до їхнього прізвища пан чи пані. А це священик. Посвячена Богові людина.

Внас, в Україні ,хоч люди були бідніші й не всі мали змогу дійти до кращої освіти, як тут ,але знали, як шанувати духовну особу.

Шануймо священиків, ченців, черниць. Молімся за них. А в наших розмовах про священиків звім їх «отцями».

Едмонтон **О. Х.**

Допоможіть видати монографію про Ю. Буцманюка

Майже всі українські видання у вільному світі появляються або власним накладом автора, або завдяки щедрій жертвенності поодиноких меценатів — добродіїв чи завдяки збірному меценатсву української спільноти. Зокрема монументальний твір „Енциклопедія українознавства", — статейна (3 томи), гаслова (дотепер уже 5 томів — міг появитись тільки завдяки збірному меценатсву української спільноти у вільному світі накладом Наукового Товариства ім. Шевченка, а двотомова англомовна „Енциклопедія України" завдяки Українському Національному Союзові в ЗДА.

Накладом Осередку Наукового товариства ім. Шевченка на Західну Канаду зможе появитись уже цього року цінна, збірна праця мистців, мистецтвознавців і письменників, а саме монографія про відомого мистця проф. Буцманюка, якщо українська спільнота допоможе управі Осередку НТШ в Едмонтоні своїми щедрими грошевими пожертвами. Відомо ж бо, що мистець Ю. Буцманюк виконав у роках 1950-1956 велетенську поліхромію, себто стінопис катедрального храму св. Иосафата в Едмонтоні, що є не тільки значним здобутком нашого церковного мистецтва, але теж і єдиною дійсно мистецькою працею на просторах Західної Канади. В Україні мистець Ю. Буцманюк залишив крім того поліхромію ще кількох церков, між ними каплиці і церкви оо. Василіян у Жовкві.

Крім церковно-релігійної творчости мистець залишив понад 200 портретів церковних достойників, великих постатей нашої історії, діячів науки і мистецтва та визначних громадян, виконаних тут в Едмонтоні по своєму приїзді в 1950 р. Творчий доробок проф. Ю. Буцманюка різноманітний і багатий, але доля обійшлась з ним дуже суворо. Його твори в українських музеях в Україні пропали без слідно, а його цінний розпис каплиці і церкви оо. Василіян у Жовкві знищили большевики.

Тому управа Осередку НТШ на Західну Канаду в Едмонтоні рішилась видати друком уже приготовану монографію про мистецьку і культурно-суспільну творчу працю мистця Ю. Буцманюка, який віддійшов від нас 30 грудня 1967 р. на 83-му році життя.

Головні кошти з появою друком монографії тісно сплетені з кольоровими репродукціями його стінопису та найхарактеристичніших його ми-

(продовження на стор. 7.)

ПРОДАЖ НОВИХ І ВЖИВАНИХ РЕЧЕЙ НА ЦІЛІ СИМФОНІЧНОЇ ОРКЕСТРИ

(Руммідж сейл)

Річна випродажа нових і вживаних речей, як одежа, черевики, футра, образи, кухонні речі, домашні знаряддя, обруси, фіранки, книжки, платівки, забавки, лижви; для мужчин малі машини до споювання, рушниці та багато інших малих і великих речей, що їх подарували чи то купці чи приватні люди.

Продажа відбудеться в середу, 26-го квітня від 2 - 8 години попол. у Спортекс — Ексгібішен Гравндс. Вступ 50 ц. придверна нагорода 25 дол. Кожний знайде щось для себе.

Якщо хто схотів би ще щось пожертвувати, то може принести в понеділок (лиш у той день) 24-го квітня від 9 рано до 8 веч. до Спортекс.

Для вигоди відвідувачів-покупців буде в часі продажі чинна каварня у Спортекс. З приходу будуть уділені допомоги на стипендії, концерти для шкільних дітей, піддержку річного фестивалю Ківаніс і пожертва для молодечої симфонічної оркестри, яка буде репрезентувати Канаду на міжнародньому фестивалі в Швайцарії, а також буде виступати в Німеччині й у Відні. Молодеча симфонічна оркестра дала три концерти в минулому році для шкільних дітей, яких звезено до Ювілейної овдиторії автобусами числом 4,300. Їм дуже сподобалися концерти, з яких вони теж багато навчилися. Черговий такий концерт відбудеться 28 жовтня 1972 р.

БАТУРИН

Історична повість (28)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Три дні часу, щоб відчинити город і впустити військо царя?!» — аж крикнув Меншіков. — «Ні, добрі люди, як бачу, то ви мене за великого дурня маєте. З вас і одної ночі доволі. Надумайтеся до ранку. Ранком я лист до вашого команданта пришлю: так, чи ні? Хай каже».

Депутати розклонилися і відійшли.

Меншіков ходив по кватирі. «Хутрини, мазепинці. Три дні часу, щоб обміркувати діло. А за три дні Мазепа може бути тут і взяти мене в два огні. Нема дурних. Завтра рішиться діло. Завтра, а нині треба закладати міни під замок».

РИЮТЬ . . .

Мотря, поховавши свого пажа, перенеслася на замок. В городі було небезпечно. Кругом його, що правда, висипано вали й побудовано частокіл, але того валу боронили хіба тільки старі моздірі і міліція мійська, челядники шевські, гончарські і другі, бо козаки мали досить роботи на замку.

Туди перенеслася також Любов Хведорівна, хоч і нерадо, тільки тому, що Мотря не хотіла її самітною лишати.

Мати й донька спали в сусідних кімнатах. Та не спалося Мотрі. З подвіря доходили крики козаків, котрі бігали по сходах, лускали важкими дверми, бренькали острогами й шаблями.

Засне Мотря на годинку і будиться, бо на замку щораз нова трівога. Вартові дають знаки, що москалі наладили міст, збіраються переходити Сейм, підкочують гармати.

Мотря дивиться у вікно, чи не свитає.

Ще дві-три години до ранку.

Не спить, — думає, про гетьмана, про свого мужа, де вони тепер? Чи вже у шведів, як їх приняв король? Коли рушать з ним назад через Десну?

Колиб скорше!

Пригадується казка про королівну на вежі, на острові серед гнилої, мертвої води. Дудонить земля. Королевич кругом озера на білому кони летить. Доступити до вежі не може.

Дудонить . . .

Мотря чує цей згук, глухий, далекий, ніби під землею.

Невжеж так живо казка пригадується її.

Наслухує. Це не відгук кінських підков, а ніби хтось джаґаном у пивницях валить. Що такого . . . Встає.

В умивальниці наготовлена вода на рано.

Мотря підносить свічку й дивиться на воду.

Її плесо дрижить. Може їй так здається?

Клякає й приглядається уважно, ні, вода таки дійсне дрижить.

Нараз, — один блиск думки і Мотря зрозуміла все. Москалі підкопуються під замок. Підложать міни, висадять його у воздух, бо якраз недалеко і з порохом вежа.

* * *

Мотря вбірається, будить маму, біжить до Чечеля і кличе його.

Прийшов . . . Так . . . москалі підкопуються під замок. Ще й облога не почалась, а вони вже за той спосіб беруться. Щож тепер?

. . . Замок не видержить мін, він не підновлений як слід і не надто кріпкий.

Перед очима команданта в повний ріст стає вся небезпека. Вилетить замок і Батурин пропав.

Мотря дивиться в сміливе, вірлине обличчя Чечеля, як мати в лікаря біля ліжка недужої дитини.

«Щож нам робити тепер?»

Одинока рада перепинити роботу, скоро, зразу, поки ще мін не заложили».

«Але як?»

«Звичайно. Зайти їх і передусити, як тхорів у норі. Вдасться — добре, а ні — так пропав наш Батурин».

Ще раз глянув на воду, приложив ухо до доліжки, тут і там, біля самих дверей.

«Ще недалеко зайшли, кроків може на двайцять провертіли».

«Піду!»

«Ви?»

«Так. Мотре Василівна. На нікого цього діла не здам».

«А замок?»

«Замок на Кеніґзена лишу. Ніхто не допильнує краще . . . Бувайте!»

Вибіг. Мотря за ним. Бачила, як у подвірю то ставав і наслухував, то ухом прилягав д оземлі. «Тут, Мотре Василівна, — казав, — чуєте, як кують? Або міни гадали підложити, або вдертися на замок. Одно краще другого. Та не діждуть. Застукаю їх. Для всякої безпеки будемо й тут рити».

Свиснув, — прибігло кількох сердюків. Показав, як і де копати. «Тільки без крику, нишком, і світла не світіть. Як до потайника дійтете, притаїтися і чекати мого знаку».

Побіг. Мотря пильнувала роботи.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Увага! УКРАЇНЦІ В КАЛҐАРІ

Ви можете набути правдиву шинкову українську ковбасу з часником, димлену деревом, з фірми

FAMILY MEATS

з Едмонтону в крамниці „THE BAY" в Калґарі, в підвалі при „Delicatessen Table"

В Едмонтоні у крамниці при 10241 - 96 вул.

Окрім ковбаси, можете в нас купити багато інших европейських м'ясних виробів різного роду.

Зайдіть, а не пожалуєте.

FAMILY MEATS
10241 - 96 Street Tel.: 424-9424
Edmonton, Alberta

ПОДЯКА

Парафія св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні складає хористам чоловічого ансамблю під управою п. М. Свистуна щиру подяку за їхню участь в архиєрейській св. Літургії у світлий празник Христового Воскресення. Хай Господь Бог благословить Шановні Панове, вашу працю на полі співацької культури та дає змогу нести славу української пісні в Канаді.

За парафію св. Юрія:

о. В. Тарнавський
парох

Н. Шрам
голова церк. ком.

Е. Крумшин
секретар церк. ком.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

ПРО ЛЮРДСЬКЕ „БРАТСТВО" ТА ЛЮРДСЬКУ ВОДУ

о. М. СОПУЛЯК

Всім прочанам, що відвідують Люрд, впадають в очі скромно одягнені чоловіки з ремінними перепасками через плечі, які возять у візках важко хворих, міняють свічки в печері появ Божої Матері та виконують інші послуги. Їхнє бюро приміщене поруч шпиталю Богоматері, де приміщені важко хворі. Чоловіки з ремінними перепасками то члени окремого товариства, що називається „Братство" („госпіталіте"), що до нього належать християне з різних країн світу. Кожний член „Братства" посвячує щорічно один або два тижні своїх вакацій на послуги важко хворим в Люрд. Сюди приїздять члени „Братства" за свої власні гроші. До товариства належать теж жінки, які працюють як доглядачки хворих та виконують інші послуги, як чищення кімнат, прання ітд. Мужчини передусім займаються перевоженням на візках чи переносом на ношах важко хворих, що не можуть самі ходити. Членами „Братства" є люде різних звань: купці, промисловці, професори університетів, звичайні люде та члени різних шляхетських родів, між якими є чимало графів та людей з іншими титулами. Тут усі вони рівні — звичайні послугачі для хворих, що приїздять до Люрд шукати допомоги в Божої Матері.

Для виконування їхньої праці — обслуги хворих — треба дуже сильних нервів. Хворі, що приїздять до Люрд, часто мають гниючі рани, які треба кілька разів денно перев'язувати, що певно не належить до приємності. Кожний, хто вписується в члени „Братства", підписує заяву, що він буде радо терпіти „спеку й холод, сонце й дощ, голод, спрагу та буде ждати так довго, як довго буде треба, щоб послужити як слід хворому". До того всі члени „Братства" мусять бути практикуючі християне й постійно молитися. Це „Братство" виконує свою самаритянську працю вже понад 90 років для добра калік та хворих, що приїздять до Люрд. Між „братчиками" можна стрінути часто керівників різних фабрик та підприємств, які проводять свої вакації на послузі хворим.

Окрім „Братства" є ще друга організація, що опікується хворими, що приїздять до Люрд, яка має всього 1,000 членів, а яка піклується зокрема французькими хворими та прочанами, що приїздять до Люрд в серпні, коли, протягом п'яти днів приїздять до Люрд прочане з цілої Франції. Члени обох організацій працюють жертвенно й безкорисно, допомагаючи хворим та калікам, що приїздять шукати допомоги в Люрдської Божої Матері.

Члени „Братства" мають багато праці передусім тоді, як з Парижу приїздить т.зв. „білий поїзд". В літі, коли до Люрду приїздить дуже багато прочан, бувають дні, що до Люрду приїздять прочане двадцятьма спеціяльними поїздами. Між ними приїздить т.зв. „білий поїзд", названий так від того, що важко хворі та каліки, які їдуть до Люрду поїздом, дістають начас їзди білі картки на шию для переїзду до Люрд. Вагони цього білого поїзду мають спеціяльні приміщення для тих хворих, що мусять лежати або на ношах, або на окремих ліжках у поїзді. В поїзді є ноші для перенощення хворих, є теж лікарі та медсестри, які піклуються хворими. Самі вагони поїзду є червоні й кожний вагон є названий іменем якогось святого. Як поїзд приїде до Люрд, члени „Братства" допомагають виносити хворих та калік з поїзду. Кожного хворого пізнати по його білій картці, на якій подані вказівки для доглядачок та лікарів, як з хворим треба обходитися. Хворих завозять до недалеко положеного шпиталю, в якому вони перебувають через найменше п'ять днів. В шпиталі піклуються ними в першу чергу члени „Братства".

Всі хворі та каліки, що їдуть до Люрд, платять дуже низьку оплату за переїзд поїздом. Приміщення та опіка в люрдських шпиталях є дарова. Лише за прохарчування треба заплатити невелику оплату. Щоб могти користати зі спеціяльного поїзду та приміщення в шпиталі, хворий мусить предкласти лише лікарську посвідку про стан його хвороби. А решта залишається в Божих руках...

Багато уздоровлень в Люрді діється після купелі в воді, яка виплаває з джерела, що його, на доручення „Гарної Пані" вигребла руками колись мала Бернадетта. Сьогодні з того джерела випливає денно понад 100,000 кварт води. Частина води пливе рурами до купальні для хворих, а решта пливе довгою рурою вздовж муру поблизу печери появ Богоматері, де її з кранів наливають прочане у різні посудини, які з собою приносять: збанки плестикові більші або менші пляшки ітд.

Як я вже згадував, окреме бюро при Люрдській парафії висилає люрдську воду в плестикових пляшечках по цілому світі на замовлення. За саму воду не платиться нічого. Оплачується лиш плестикова посудина та кошта пересилки.

Майже всі прочане, що відвідують Люрд, обов'язково йдуть оглянути купальню, де вже вилікувалося чимало хворих. Вже перший хворий, який скупався в тій воді, ще за життя Бернадетти, виздоровів. Від того часу чудесних, чи бодай невиясненних уздоровлень було дуже багато.

В часі кількакратного побуту в Люрд я був теж коло купальні, але в воді не купався, бо не вважав, що я маю до того право. Я був здоровий, а купіль була призначена для хворих. Але я хотів побачити тих, що до купелі тиснулися.

Вже від сьомої години ранку збираються хворі, хто на ношах, хто на візку, а хто прийшов таки власними ногами, недалеко печери появ й моляться, ждучи на відкриття купальні. Десь біля десятої години ранку відчиняють двері до купальні, що в ній можуть купатися нараз три чоловіки, три жінки та троє дітей. Доки хворі є в купелі, ніхто не може туди входити, окрім хворих та їх доглядачів. Хорих стягають з ношів чи візка, роздягають і занурюють у воду. Воду не міняють після кожної купелі, лиш кілька разів протягом дня, хоч вода стає дуже мутна, бо в ній купаються хворі на різні, часто заразливі недуги. Одначе ще не було випадку, щоб хтось після купелі в Люрді, набрався якоїсь хвороби. Бо, хоч у воді купальні є мільярди різних бактерій, одначе всі вони є унешкідливлені й ніхто не може через них набратися якоїсь хвороби. Притому всі лікарські аналізи люрдської води, а було їх кількадесять, переведених у найкращих ляборaторіях світу, не виявили ніяких спеціяльних властивостей. З джерела біля печери появ випливає звичайна джерельна вода, яка, в додатку, цілком добре смакує.

Багато прочан писало до французького уряду прохання, щоб уряд доручив переводити дезинфекцію купальні. Одначе лікарі з різних країн світу, що працюють в люрдському бюрі для досліду уздоровлень, а між ними є й багато безвірків, написали від себе до французького уряду письмо, в якому просили не переводити ніякої дезинфекції купальні, бо бактерії, що є в воді, яка випливає з джерела біля печери появ Божої Матері, є зовсім нешкідливі, немаче завмерлі.

Для підтвердження того деякі з доглядачів навіть п'ють воду з купальні на доказ, що вода є зовсім нешкідлива, хоч в ній є мільярди дуже небезпечних бактерій. Мати Божа, на якої доручення мала Бернадетта колись випорпала землю й відкрила джерело, дала люрдській воді силу лікувати хвороби в деяких хворих, а одночасно зберігає інших людей, що в тій самій повній бактерій воді купаються, перед зараженням хворобам.

Цеї дивної обставини не вміє пояснити ніякий лікар, ані ніякий хемік, що переводив досліди над водою. То залишається таємницею діяння Богоматері.

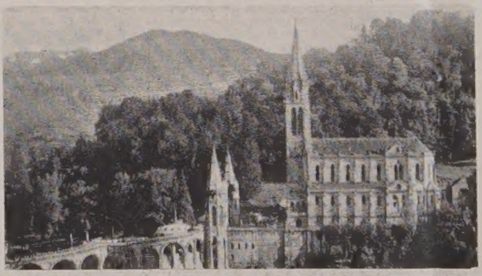

Українсько-канадський

ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ-АРХІВ

Наш музей-архів вспів уже зібрати досить багато книг, друків та інших культурно-побутових пам'яток по наших поселенцях-піонерах та з нашого минулого. Ми дбайливо зберігаємо їх й докладаємо всіх старань, щоб їх залишити грядучим поколінням в гарному стані, щоб вони могли з того вчитися, „чиїх вони батьків діти".

Зокрема в теперішних часах, коли на нашій батьківщині ворожа рука старається затерти всі сліди нашої величньої історії та нашої культури, ми повинні старатися зберегти наші історичні та культурні пам'ятки в Канаді.

Просимо всіх українців, кому дороге наше минуле та наша культурна традиція, передати нам для збереження всякого роду пам'ятки, як книги, газети, журнали, світлини, пам'яткові відзнаки ітд.

Просимо теж, по змозі, причинитися грошовими датками для розбудови нашого Музею-Архіву.

Всі посилки просимо слати на нижчеподану адресу.

Жертводавці ч. 42.
Грошова збірка:

1. п. М. Суднік, Лімбурн, Алта. 10.00 дол., передше зложено 188.00 дол., разом 198.00 дол.

Пожертви матеріялами:

1. о. Ю. Малий, Едмонтон, — (4-ий раз) календарі, журнали і часописи.
2. п. І. Логин, Едмонтон, — (4-ий раз) 10 вартісних книжок;
3. п. Д. Фодчук, Торонто, — (9-ий раз) портрет письменника О. Лугового, журнали, летючки, часописи та вирізки з газет;
4. п-і А. Мельник-Шостак, Боневил, Алта. — жіноча сорочка з домашнього полотна, вишивана в Канаді, молитвенники, календарі і кошторис церкви с. Увин, пов. Радехів Україна;
5. п. А. Маслюк, Едмонтон, — 14 книжок і журнали;
6. п. Ю. Роїк, Едмонтон, (4-ий раз) — рукопис про весілля, гагілки і коляди, часописи, картки й афіші.

Поправка до 41 списку. Часописи „Нова Свобода" Хуст і календарі „Червоної Калини" були від п. М. Юсипчука, Едмонтон.

Всім жертводавцям щиру подяку складає Дирекція музею.

UKR. CAN. HIST. MUSEUM
c/o 10231 - 98 Street, Edmonton
Ph. 424-6905

Табір у Єпархіяльній оселі

Виховно-відпочинковий табір у Єпархіяльній оселі Вобман над озером Вобман біля Едмонтону відбудеться в перших двох тижнях місяця липня 1972 р. разом для хлопців і дівчат від 7 до 14 років життя.

Дальші й точніші інформації будуть подані в чергових числах «Українських вістей».

Допоможіть видати . . .

(закінчення з стор. 6.)

стецьких творів. Приблизні витрати на одну кольорову репродукцію — 300 дол. Його ж мистецьку творчість необхідно проілюструвати бодай кількома кольоровими репродукціями, крім світлин мистецьких творів у двох кольорах: чорно-білих. На появу монографії треба зібрати щонайменше 4,000 дол.

Не сумніваємось, що свідомі і жертвенні члени української спільноти, передусім національні і церковні в Едмонтоні, як і теж молоді та побратимів по зброї (УСС і УГА), головно ж його учні і приятелі складуть радо свої грошеві пожертви і вможливлять управі Осередку НТШ в Едмонтоні видати якнайшвидше цінну монографію друком.

Грошеві пожертви просимо слати чеками на адресу скарбника української кредитівки в Едмонтоні п. Ореста Жарського, 11242 - 97 бул. Чеки просимо виписувати на: «Монографія Буцманюка».

За збірний Комітет: о. синкел. В. Лаба, о. Ю. Ковальський, д-р М. Суховерський, М. Сус, М. Хом'як.

Перший спиок жертводавців: на руки дружини мистця п-і Ірини Буцманюк склали пожертви:

1. Спілка української молоді (СУМ) в Едмонтоні 100.00 дол.
2. Кулик 50.00 дол., що їх передала на чекове конто „Монографія Ю. Буцманюка" 995 до української кредитівки в Едмонтоні.

Пожертви на „Українські Вісті"

По $5.00: о. М. Мартинків, Едмонтон, о. Ю. Ковальський, Едмонтон, В. Кунда, Едмонтон, З. Бойко, Ванкувер, Б.К., Г. Ганин, Витескивин, Алта., І. Бабик, Ню Вестминстер, Б.К., Сестри Св. Йосифа, Саскатун, Саск., Ю. Томин, Едмонтон, М. В. Савчук, Шіго, Саск., Р. Небожук, Едмонтон, П. Юрчак, Калгарі, Алта., п-і В. Кузик, Гефорд, Саск., М. Кордибан, Едмонтон, К. Кантор, Едмонтон, В. Катамай, Принц Алберт, Саск., п-і С. Здрилюк, Ватерфорд, Онт., п-і П. Ґурба, Васетна, Алта., В. Назаревич, Калгарі Алта., В. Татарнюк, Бруно, Саск.

По. $3.50: П. Волчак, Саскатун, Саск.

По $1.25: С. Сисак, Едмонтон.

По 50 центів: Т. Арендарчук, Едмонтон.

По $3.00: В. Притулюк, Лимбурн, Алта., Б. Небожук, Едмонтон, М. Новицький, Едмонтон, Ю. Драницький, Монтмартре, Саск., І. Прокопів ,Вернон, Б.К., д-р Д. Родинюк, Едмонтон, А. Хомяк, Едмонтон, В. Лопатнюк, Тофілд, Алта., п-і Ф. Фоктор, Твей, Саск., Я. Іваник Едмонтон, А. Климко, Форт Френцес, Онт., О. Ґураль, Едмонтон.

По $2.50: М. Козак, Едмонтон, В. Петруняк, Кенора, Онт., П. Шарко, Сексмит, Алта.

По $2.00: М. Олексійчук, Едмонтон, С. Сидяга, Вегревил, Алта., п-і М. Елчин, Едмонтон В. Стеблик, Вегревил, Алта., В. Мисик, Блейн Лейк, Саск., Г. Боднар, Медисин Гет, Алта., п-і С. Павлюк, Паркерию, Саск., Д. Адамчук, Савт Бурнебі, Б.К., А. Наконечний, Торонто, Онт., М. Чугайовський, Саскатун, Саск., К. Пронишин, Келовна, Б.К., Н. А. Савчук, Етелберт, Ман., В. Глинка, Ошава, Онт., п-і К. Гнатюк, Саскатун, Саск., п-і А. Мартиняк, Менвил, Алта., О. Курант, Саскатун, Саск., п-і А. Прейма Грейфел, Саск., П. Приценко, Веллендд, Онт., О. Дзвінка, Смокі Лейк, Алта., М. Г. Павлик Кридор, Саск., Гр. Скоропад, Чеймберлин, Саск., М. Олексович, ст. Гемилтон, Онт., М. Романець, Вінніпеґ, Ман., п-і К. Кузіна, Арборг, Ман., п-і Ф. Томіцька, Ричмонд, Б.К., Д. Глушка, ст. Вінніпеґ, Ман., п-і П. Боярчук Лемонт, Алта., Д. Дорош, Едмонтон, Ю. Самуляк, Ґримзбі, Онт., Н. Гевко, Едмонтон, М. Запорожан, Террес, Б. К., В. Косцельник, Торгилд, Алта., О. Пшоняк, Едмонтон, п-і М. Верстюк, Редватер, Алта., М. Сетник, Принц Руперт, Б.К., А. Гайдимовська, Ванкувер, Б.К., Д. Озібко, Нюбрук, Алта., В. Семків, Вернон, Б.К., Ф. Ґрендович, Едмонтон, П. Малий, Виндзор, Онт., п-і М. Боцюрків, Редіюм Гот Спрінгс, Б.К., п-і А. Ревун, Едмонтон, В. Ґіль ,Едмонтон, П. Мулик, Едмонтон, Ф. Хрущ, Атабаска, Алта., п-і А. Новосядло, Саскатун, Саск., І. Звиер, Мус Джа, Саск., Д. Пасіка, Едмонтон, Т. Шарун, Едмонтон, П. Мітенко, Едмонтон, І. Клапітура, Едмонтон, п-і І. Горбай, Едмонтон, І. Г. Кубрак, Вегревил, Алта., п-і Н. Мартинюк, Гетерлей, Саск., о. Я. Федуник, Едмонтон.

По $1.00: О. Сопотницький, Вайлдвуд, Алта., Ю. Роїк Едмонтон, М. Голиєський Едмонтон, І. Слюзар, Едмонтон, п-і П. Кіт, Менвил, Алта., п-і М. Гривацевська, Вікс, Саск., п-і О. Остафійчук, Брукс, Алта., п-і С. Оринняк, Вінніпеґ, Ман., п-і Ю. Марч, Мус Джа, Саск., В. Костечко, Сарнія, Онт., п-і А. Захарків, Вікторія, Б.К., п-і М. Якимець, Левой, Алта., М. Вітик, Летбридж Алта., Г. Маслюк, Ґлендон, Алта., П. Криса, Мондер Алта., М. Бродер, Ричмонд, Б.К., М. Шмир, Вестлок, Алта., С. Лелик, Патрися, Алта., Н. Черняк, Віґгар, Саск., П. Бицик, Мирнам, Алта., п-і М. Янишн, Норт Сурі, Б.К., М. С. Тарасюк, Ростерн, Саск., п-і М. Тарапацька, Вегревил, Алта., п-і В. Салижин, Едмонтон, М. Шкільник, Торонто, Онт., М. Слива, Ст. Павл, Алта., Д. Музика, Саскатун, Саск., І. Волошин, Вадіна, Саск., п-і М. Брезден, Давфин, Ман., І. Богонос, Саскатун, Саск., І. С. Войтович, Саскатун, Саск., І. Колишір, Саскатун, Саск., П. Колишір, Саскатун, Саск., Ф. Якимишин, Едмонтон, П. Бурак, Едмонтон, А. Комарницький, Саскатун, Саск., А. Владика, Едмонтон, І. Шічкарик, Едмонтон, Д. Наумець, Евансбурґ, Алта., К. Маринюк, Вінніпеґ, Ман., А. Бендзера Едмонтон, В. Родич, Васетна, Алта., п-і О. Пшик, Годсон Бей, Саск., А. Тваринський, Ростерн, Саск., Н. Меков, Мус Джа, Саск., П. Гарах, Гефорд, Саск., Г. Войтович, Сурі, Б.К., Г. Горпенюк, Льодминстер, Саск., І. А. Горон, Ту Гилс, Алта., Г. Литвин, Едмонтон, п-і М. Кришталь, Ґронлід, Саск., К. Хрик, Едмонтон, І. Овад, Калгарі, Алта., п-і П. Блок, Вернон, Б.К., п-і М. Зелена, Беніто, Ман., С. Пижик, Едмонтон, Д. Сивенький, Едмонтон, А. Маргардт, Едмонтон, М. Васьків, Вінніпеґ, Ман., І. Стасишин, Гемилтон, Онт., П. Козел, Райкрофт, Алта., п-і П. Крижановська, Едмонтон.

Усім шановним жертводавцям і збірщикам щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

Слухайте з Едмонтону

З французької радіостанції Се-Аш-Еф-А в Едмонтоні пересилаються півгодинні релігійні програми українською мовою.

Щопонеділка о 8.30 веч. — програма Централі українців-католиків.

24 квітня передача кол. вояків І дивізії УНА (слово інж. Горбая з приводу річниці створення дивізії).

Щосереди о 8.30 веч. — програма оо. василіян «Вечірня година».

• **У ЗДА** побувала делеґація совєтських інженерів-будівельників, які досліджували будову високих будинків у восьми американських містах. Делеґація побувала в приватному характері.

Богослуження: квітень-травень

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

23. — Ярослав год. 10 рано. По Сл. Б. парастаси год. 1.30 попол.
30. — Лешур год. 10 рано Парастаси год. 1.30
7 травня — Стар год. 10 рано. Парастаси год. 1.30
11. Вознес. Господнє — Окаро год. 9 рано Всен.; год. 10.30 Сл. Б.
18. Вознесення — Лешур год. 9 рано Всен., год. 10.30 Сл. Б.

о. І. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

23. — Смокі Лейк 10.30
30. — Смокі Лейк 10.30
7 травня — Елдорена 9; Радвей 11, гроби
14. — Параскевія 10, гроби
18. Радвей 10 гроби
21. — Смокі Лейк 10 гроби
28. — Восетна 10 гроби

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

23. — Боннивил год. 10 рано
30. — Боннивил год. 10 рано до 11 — велик. сповідь у Ґлендоні
7 травня — Ст. Павль, год. 8.30 рано; Ґлендон год. 10.30 рано. Спільне свячене; опісля Парастаси на гробах
14. — Айрон Ривер год. 10.30 рано; спільне свячене; опісля Парастаси на гробах
18. — Малой, год. 10 рано; Парастаси на гробах
21. — Боннивил (храм), год. 10 рано; спільний обід; опісля Парастаси на гробах — Еншав
28. — Ст. Павль, год. 10 рано; о год. 3-ій попол. — Парастаси на гробах

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

23. — Менлі (храм. празн.) год. 9.30 Литія, по св. Літургії поминки на цвинтарі
30. — Рочфорт Брідж год. 10.30 св. Літургія і поминки на цвинтарі
7. — Вайлдвуд год. 10.30, по відправі Парастаси
14. — Черґіл год. 10.30; по відправі Парастаси
21. — Карвел (храм. празн.) год. 9.30 Литія. По відправі Парастаси
28. — Едсон (храм. празник) — Зісл. Св. Духа) год. 10 Литія, по відправі Парастаси

о. Є. Дмитрух
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

23. — Лемонт, Сл. Божа 10.30, год. 2.30 попол. Парастаси
30. Ст. Майкел Сл. Б. год. 10, Парастаси год. 1.30 попол.
7 травня — Делф год. 10 р. Сл. Б. 1 год. попол. парастаси
11. Вознесення — Ст. Майкел год. 9.30 Всен.; Сл. Божа год. 10.30
14. — Восток св. Михаїла год. 10 Сл. Б., год. 1 попол. парастаси
18. Вознесення — Делф
21. Сош. Св. Духа — Лемонт
28. Сош. Св. Духа — Восток св. Михаїла (храм)
29. Пресв. Трійці — Делф (храм)

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

23. — Голден год. 8.30 рано; Дейзленд год. 10.30 св. Літургія, спільне свячене, Парастаси
30. — Голден год. 10.30 співана св. Літургія, спільне свячене, Парастаси

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

23. — Атабаска 10
30. — Проспериті 10
7 травня — Росінгтон 10
14. — Атабаска 10; Фрейнс 1 і гроби
18. — Атабаска 10
21. — Рімонд Парк 10
28. — Атабаска 10
29. Пресв. Трійці — Проспериті (храм)

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

23. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ, год. 10.30
30. — Ту Гилс год. 10
23 — 30-го св. Місія під проводом о. М. Маркова ЧСВВ. Духовні науки щодня год. 9.15 вранці і 7.30 ввеч.
7 травня — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30 (празник; Парастаси)
11. — Ту Гилс, год. 7 веч.
14. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30 (Парастаси)
18. — Плейн Лейк, год. 10.30
21. — Ту Гилс, год. 10 (Парастаси)
28. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30 (празник)

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

23. — Ллойдминстер 10.30
30. — Мирнам 10.00

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton

23. — Рамедгіл 10.00, поминки на гробах
30. — Гей Лейкс 10.00, поминки на гробах

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

23. — Редвотер год. 10.30
30. — Редвотер год. 10.30
7 травня — (панахиди г. 2) — Редвотер г. 10.00
11. — Редвотер г. 9.00
14. (храм. празник) Федора — Редвотер г. 9.00 і Федора 10.30 (і панахиди)
21. — Редвотер г. 9.00 і Вог г. 10.30 (і панахиди)
28. — Редвотер г. 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

23. — Стрий від. год. 2 попол. Парастаси
30. — Вилна, від год. 2 попол. Парастаси, о год. 5.00 попол. чит. Сл. Божа у Беліс, відтак Парастаси на цвинтарі

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

23. — Менвіл 10.30 — Парастаси
30. — Ренфурлі 10.30 — Парастаси
7 травня — Іннісфрі 10 ренч 10 рано — парастаси
11. — Ренфурлі 7.30 вечером
14. — Іннісфрі XI ренч 10 рано — парастаси
18. — Левой 10 рано
21. — Іннісфрі-місто 10.30
28. — Менвіл 10.30
29. — Іннісфрі XI ренч 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

23. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30 гроби по відправі і Юра 4.00
30. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30. Гроби по відправі; Медов 4.00

САСКАЧЕВАН

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.

23. — Орлов год. 10
Перед кожною відправою нагода до сповіді.
30. — Блейн Лейк год. 10
7 травня — Орлов год. 9; Кридор год. 11
14. — Блейн Лейк год. 10
18. Вознесення — Кридор год. 11
21. — Угриній год. 10 (празник)
28. — Орлов год. 10 (празник)
Перед кожною відправою нагода висповідатися.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

23. — Норт Батлфорд
30. — Медовлейк

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

23. — Вакав 9; Борщів 11
30. — Вакав 10; Сокаль 11.30 рано
7 травня — Вакав 9.30; Сит. Дж. 11.00, гроби і Молебень до М.Б.
14. — Вакав 9.00; Борщів 11.00, гроби
21. — Вакав 9.00; Прудгом 11.00, храмовий празник і гроби
28. Зел. Свята — Вакав 10.00 і 4.00 попол. гроби
29. Пресв. Тройці — Сокаль 10.00 храм. празник і гроби

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

23. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
30. — Гамболт 9.00; Леніген 11.00

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

23. — Вікторія 10 рано
30. — Вікторія 10 рано
7 травня — Вікторія 10 р.
14. — Вікторія 10 р.
14. — Шемайнус 10 р.
21. — Порт Алберні 10 р.
28. — Вікторія 10 р.

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.
Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖИ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван і Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

Всякі роботи біля хат та городів виконує совісно й солідно:
Patrick, Mike Construction
Designing, planting trees — shrubs — Seeding, sodding Residential and commercial lawn maintenance. — Pruning trees — shrubs — hedges — Rototilling — All concrete work, sidewalks, patios, driveways — Rockeries, yard cleanup.
TELEPHONE: 474-0598

Notice Of Intention To Make Application For Change of Name

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Peter Podlowski otherwise known as Peter Podloski of 12256 Dovercourt Crst. Edmonton in the Province of Alberta, meat trimmer, intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Peter Podloski.

2. For a change of my wife's name from Agnes Podlowski to Agnes Podloski.

For change of my child's name from Geraldine Podlowski to Geraldine Podloski.

Peter Podlowski.

Signature of applicant — legal name in full.

Peter Podloski.

If known by a name other than legal name please sign also in that name.

Пів мільйона заробляють понад 15,000 дол.

Канадська статистика подає, що в 1969 р. понад пів мільйона канадців заробляли більше як 15,000 дол. річно. З того вони заплатили пересічно 22.4% на прибутковий податок.

З інших канадців 545,000 заробляли між 12,000 та 15,000 дол., та 602,000 між 10,000 та 12,000 дол.

У Канаді є прибл. 5.8 мільйонів родин.

ВАША АСЕКУРАЦІЯ В НОВОМУ ПРИМІЩЕННІ

Подаємо до відома нашим Клієнтам та Приятелям, що ми перенесли наше бюро до нового приміщення, яке міститься недалеко від дотеперішнього (лише за рогом вулиці).

Приймаємо й дальше асекурацію від: вогню ● автомобілів і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особисту відповідальність ітд.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу.

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ ПРО ТЕ САМІ!

І. ГУЛАСЦЬ
керівник і власник

АСЕКУРАЦІЯ — ТО НЕ ВТРАТА, А ЗИСК.

STAR AGENCIES
(Insurance) Ltd.
Нове число тел.: 424-6181
(друга підлога) ЕДМОНТОН
НАША НОВА АДРЕСА:
10166 - 100 вулиця, кімната число 201

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One hour "MARTINIZING." The most in dry cleaning
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

Дрібні оголошення

FOR SALE

1946 FORD Tractor; high and low range; 3 point hitch; 2 bottom plow, discs and harrows. Apply evenings at 11548 - 97 Street, Edmonton, Alberta.

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Втікли до Італії

19 березня вибухли в Торонто три бомби, які знищили три будинки, а, кромі того наслідком вибуху згинуло дві особи. Запідозрені в підкладенні бомби два італійські імігранти, 22-річний И. Лягамба та 21-річний С. Преста закупили в подорожній агенції, що її приміщення в одному з будинків знищив вибух, квитки на переліт літаком до Бельгії. За квитки заплатили по 10.00 дол. задатку, а решту мали заплатити після повороту до Торонто. Торонтська поліція відкрила, що оба італійці втікли з Бельгії до Калябрії, де за ними шукає італійська поліція. Для підсилення виїхало туди ще двох торонтських поліцистів. Торонтська поліція не має великої надії зловити запідозрених італійців, бо населення Калябрії не хоче співпрацювати з поліцією у викриванні злочинів.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Переробляють сміття

Великі міста в цілому світі мають чималий клопіт із сміттям. Спалювати його нелегко, бо воно отруює повітря. Вивозити поза місто теж нелегко, бо всі яри та заглибини біля великих міст заповнені сміттям. В деяких містах розпочато спроби з перерібкою сміття на корисні продукти. В Каліфорнії тепер роблять проби з перерібкою сміття на вугілля. В окремій фабриці, що її побудова коштуватиме прибл. три мільйони долярів, будуть відділювати зі сміття металеві та скляні відпадки, а решта гріти до температури 1,000 ступнів Фаренгайта. Наслідком огріття, з одної тони сміття можна буде дістати 480 фунтів нафтової ропи, 160 фунтів вугілля, 140 фунтів різних металів та 120 фунтів скла. Кошта перетоплення одної тонни сміття були б прибл. 5.50 дол., а за одержані мінерали можна буде дістати 6,00 дол.

Сьогодні збирання та вивіз одної тонни сміття коштує Каліфорнію 12.00 дол. від тонни.

ФРАНЦІЯ ПОВЕРТАЄ ГРОШІ ІЗРАЇЛЕВІ

Ще в 1967 р. Ізраїль замовив у Франції 50 реактивних бойових літаків „Міраж" за суму 67 мільйонів долярів. Після ізраїльсько-арабської війни тодішний французький президент Шарль де Голь здержав доставу літаків, щоб не зразити собі арабських держав. Від того часу Ізраїль настоював на доставу літаків, а Франція постійно відкладала реченець доставн. Остаточно тепер справу поладнано: Ізраїль погодився відкликати своє замовлення, а французькі фабрики літаків повернуть Ізраїлеві 67 мільйонів долярів.

Дістав 10 років за шпигунство

39-річного урядника британської амбасади в Альжирі Л. Гінчліфа засудив англійський суд на 10 років тюрми за шпигунство в користь СССР. Гінчліф працював у амбасаді шифровим урядником й передав совєтським агентам 30 секретних документів та ключ до читання шифрованих писем амбасади. За свої послуги Гінчліф дістав від совєтських шпигунів 7.800 долярів.

Помер польський політик

В Лондоні, Алглія, помер 7 квітня, на 89-ому році життя, один з польських визначних політиків Авгуєт Залескі, якого частина польської еміграції визнавала як президента польського еміграційного уряду. Залескі був від 1926 до 1932 р., а відтак на еміграції в Парижі польським міністром загранчних справ. В 1941 р. він зрезигнував з того становища. В 1947 р. еміграційний президент В. Рачкевіч призначив його своїм несліднником, одначе п'ять еміграційних партій того призначення не визнало. Всі пізніші спроби польських еміграційних політиків погодити членів розсварених еміграційних партій не довели до нічого й Залєскі був президентом лиш для частини польської еміграції.

Приязні відвідини президента Ніксона

(закінчення з 1 стор.)

побуту в комуністичному Китаю та своїми плянами й надіями на відвідини в СССР. Дальшими темами розмов були: війна в Азії, положення на Близькому Сході, справи оборонного союзу НАТО, совєтсько-американські розмови відносно обмеження зброєнь, зменшення числа американських вояків у Европі ітд. Президент Ніксон висловив прем'єрові Трюдо подяку й признання за канадські намагання зменшити нелеґальний привіз наркотик із Канади до ЗДА.

Президент Р. Ніксон відбув теж довшу розмову з провідником парляментарної репрезентації Р. Стенфілдом, який сказав, що „наставлення президента Ніксона відносно Канади є надзвичайно приязне".

Приявні в Оттаві американські міністри переводили в тому часі розмови з канадськими міністрами про справи, що заторкують інтереси обох країн.

Відвідини президента Ніксона не обійшлися без демонстрацій. Канадська полінія Ар-Сі-Ем-Пі обставила своїми патрулями всі шляхи, куди проїздив президент, а окремі поліцисти їхали поруч 17 автомобілів, що в них їхала американська делеґація. Кромі того, в часі відвідин президента в парляменті поліцисти із дахів будинків парляменту пильнували, щоб хтось з далека не стріляв, або не кинув бомби. Одначе недалеко летовища в Оттаві та поблизу парляменту відбулася демонстрація проти Ніксона та його окруження. Демонстрацію влаштували передусім американські втікачі, що переховуються в Канаді перед службою в американській армії та деякі дезертири з американської армії. Вони несли велику ляльку, що зображувала Ніксона із гітлерівською свастикою на шоломі. Одначе всі демонстрації відбулися спокійно без ніяких заворушень.

Автоматичні фарми в Японії

Японці плянують завести вповні завтоматизовану яринну фарму, на якій всі господарські чинности виконуватимуть машини. Причиною того є недостача фамерських робітників. Власник чи керівник фарми має лиш вирішити, які роди рільничих продуктів мають на фармі рости. Все решта, тобто звогчування землі, поливання землі хімічними рідинами для нищення шкідливих комах та хробаків, засівання, збирання та пакування плодів, будуть виконувати машини. На першій того роду досвідній фармі величиною 13 акрів будуть вирощувати головно помідори та огірки, яких повинно бути в першому році 500 тонн.

В чергових роках того роду фарми будуть заведені поблизу всіх більших японських міст, щоб запевнити містам постійне постачання свіжої ярини.

Подорожні мусять щепитися проти віспи

(закінчення з стор. 1.)

міграційні власти знову вимагають від усіх канадців, що повертаються з подорожі поза кордони Канади, свідоцтво щеплення віспи, не давніше, як три роки перед приїздом до Канади. Посвідку видають міські клініки, які теж переводять даром щеплення проти віспи.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
302 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
5829 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-5318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціаліст внутрішньо медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціаліст ниркових недуг та залози (Простейт глэнд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Засудили Українських поліцистів у СССР

В місті Головенську, УРСР, військовий трибунал засудив на смертну кару двох українців Луценка й Заболотного, що за часів німецької окупації служили в поліції.

На суді зізнавало понад 60 свідків, які піддержували обвинувачення прокуратора, що підсудні арештували тих, що вдержували зв'язки з совєтськими партизанами та „вбивали жидів".

Прем'єр острова Мальта, Дон Мінтоф, де понад 200 років стояли англійські воєнні кораблі, що контролювали Середземне море, погодився, щоб на Мальті була совєтська амбасада. СССР вже купив будинок для амбасади.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

НАЙНОВІШИЙ, ПОТУЖНИЙ, КОЛЬОРОВИЙ ПОЛЬСЬКИЙ ФІЛЬМ
"ФАРАОН"
на основі повісті Б. Пруса
Фільм має лиш польські написи
ЛИШ ОДИН ПОКАЗ В ЕДМОНТОНІ
в неділю, 23 квітня 1972
PLAZA CINEMAS
10210 - 118 Ave. Tel.: 474-6266
Двері відчинено в год. 1.00 попол.
Початок фільму в год. 2.00
Вступ: дорослі — $2.50; студенти $2.00; діти $1.00

КАЛҐАРИ
в неділю, 30 квітня 1972
STUDIO 82 CINEMA
510 Heritage Dr. S.W. Tel.: 252-6611
Двері відчинені в год. 1.45 попол.
Початок фільму год. 2.30 попол.
Вступ: дорослі $2.50; студенти $2.00; діти $1.00

"★★★★ A BEAUTIFUL LOVE STORY!"
—WANDA HALE N.Y. Daily News
6 NOMINATED FOR ACADEMY AWARDS INCLUDING BEST PICTURE
BEST ACTRESS JANET SUZMAN
A SAM SPIEGEL - FRANKLIN J. SCHAFFNER PRODUCTION
Nicholas and Alexandra

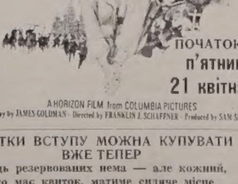

ПОЧАТОК: п'ятниця 21 квітня
A HORIZON FILM from COLUMBIA PICTURES
Screenplay by JAMES GOLDMAN · Directed by FRANKLIN J. SCHAFFNER · Produced by SAM SPIEGEL

КВИТКИ ВСТУПУ МОЖНА КУПУВАТИ ВЖЕ ТЕПЕР
Місць резервованих нема — але кожний, хто має квиток, матиме сидяче місце
ПОПОЛУДНІ: Пон. до П'ятн. 2 попол. — $2.00
Суб. й Нед. 1:30 попол. — $2.00
ВЕЧЕРОМ: Понед. до П'ятн. 8:30 веч. — $2.50
Суб. й Нед. 5:00 і 8:30 веч. — $2.50
RIALTO 10134 - 101 St. TELEPHONE 422-6877